

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Saturday, the 2nd March 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

Bus routes

* 19 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any circular has been issued by the Transport Commissioner with regard to maximum distance for variation of bus routes;

(b) if so, what it is?

(c) whether any deviation by the Secretary, Regional Transport Authority, Tiruchi, from the circular has been brought to the notice of the Government; and

(d) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) to (d) : A statement^a is placed on the table of the House.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, is it that the variations granted in violation of the circular circulated to the Regional Transport Authorities have not been brought to the notice of the Minister or the Government or that the Government have not enquired into them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If the hon. Member would give specific cases of violations, then the Government would look into the matter.

SRI S. K. SAMBANDHAN : There was a case with regard to variations granted to the Devaki Transport which exceeded 12 miles in spite of the circular issued to the Transport Authority. May I know what kind of action the Hon. Minister proposes to take in respect of that matter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member may write about the particular violation of the circular issued by the Government and then Government will enquire into the case. Government will not have all the information about all things done by the Transport Commissioner throughout the year. It would be

[2nd March 1963]

appropriate for the hon. Members first to write to the Government about specific instances before they put questions in the Assembly or in the Council.

திரு. ஜெ. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : சார், சில இடங்களில் ஜீப் பஸ்கள் விடப்பட்டும் சில இடங்களில் விடப்படாமலும் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதற்கு வேறு கேள்வி போடவேண்டும்.

National integration

* 20 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to ban books of general nature which contain passages prejudicial to national integration?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : No.

* 21 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any circular has been issued by the Government recently to panchayat unions and panchayats with the direction to obtain signatures of members thereof in affirmation of their support for national integration; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) & (b) Panchayat unions and panchayats were requested to organize the celebration of the National Integration Pledge Campaign from the 2nd to 9th October 1962. A detailed common programme of celebration was drawn up and communicated to panchayat union councils. The programme included, among other things, broadcast of a message from the Governor of Madras, speeches explaining the significance of the campaign and the inauguration of the campaign by the signing of the pledge by the Chairman and Councillors.

Taxis

* 22 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of taxis in the City of Madras as on 1st June 1962; and

(b) the number of taxis licensed during the period from 1st April 1961 to 1st June 1962?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) 1,411.

2nd March 1963]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, inspite of the large number of taxis licensed by the Government, is the Hon. Minister aware of the fact that they are not available for people especially during nights after 8 p.m. and may I know what arrangements the Government propose to make to make them available during nights?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the Government have also decided to build up fleets of taxis in Madras City by licensing fleet-owners in addition to the present small operators so as to ensure uninterrupted service in the City. We are looking to some such fleet-owners coming up and taking licences.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is there any proposal to license more taxis owned by small proprietors?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The policy is to license as many taxis, as we require. If applications are filed, they will be considered.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, if the same rates are allowed for the taxis during the day and during the nights, it will be difficult for the drivers and the operators. Therefore, is there any proposal before the Government to revise the rates and allow an increased rate for taxis running during nights especially after 8 p.m. or 9 p.m.?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have travelled all over the World, and I know of no country where the taxi fares are different, one fare for the day and another for the night.

SRI S. K. SAMBANDHAN : I am sorry the Hon. Minister is not aware of its existence. I would request him to go to Ceylon and to Malaya to see such rates. In those countries the fares are different during night and day, one rate for the day and another for the night.

(An hon. Member : They are not different.)

Nylon thread

* 23 Q.—**SRI J. PONNUSAMY VILLAVARAYAR :** Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to State—

(a) the quantity of nylon thread allotted to the State during 1961-62;

(b) the districts to which it has been distributed and the quantity supplied to each district;

(c) the quantity of nylon thread supplied to Co-operative Stores and individuals; and

[2nd March 1963]

(d) whether the Government have received recently any representation about the irregularities in the distribution of nylon thread?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR : (a) Import licences to the value of Rs. 1,37,600 were issued to the Fisheries Department during 1961-62, 19,071 lb. of nylon thread have actually been imported and 6,050 k.g. are under supply.

LB.

(b) Madras	2,611-03
South Arcot	50-00
Thanjavur	450-00
Ramanathapuram	600-00
Kanyakumari	3,950-00

Total ... 7,661-03

(c) 7,661-03 lb.

(d) No.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : சார், தைலான் நூற்பு மில் வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : தனியாகக் கேள்வி போடவேண்டும்.

Co-operative Societies

* 24 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) the number of Co-operative Societies that are defunct in the State as on 1st September 1961; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR :

(அ) நூற்றுத் தொண்ணூற்றேழு.

(ஆ) கூட்டுறவு சங்கங்களின் செயலற்ற நிலைமைக்கு காரணங்கள்.—

சங்கங்களின் நிர்வாகிகளும், அங்கத்தினர்களும் அவைகளை நடத்துவதில் ஊக்கமளிக்கவில்லை. சங்கங்களை நன்கு நடத்தக் கூடிய வேறு நிர்வாகிகளை நியமிக்கும் நிலைக்கு இடமில்லை.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : May I know the number of Societies that became defunct because of default or irregularities?

2nd March 1963]

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: I will give the districtwise distribution. It is as follows :—

Madras—2; Chingleput—1; South Arcot—18; North Arcot—20; Salem—8; Coimbatore—13; Nilgiris—7; Tirunelveli—8; Ramanathapuram—3; Madurai—21; Tiruchirappalli—8; Thanjavur—8; Kanyakumari—80.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இயங்காமல் நிறுத்தப்பட்டதற்குக் காரணம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதோடு மட்டுமல்லாமல் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்படும் அலுவலர்கள் நான் அபிஷியலோடு ஒத்துழைக்காததுதான் முக்கியமான காரணம் என்பதை அரசாங்கம் அறியுமா? அப்படி இருந்தாலும் ஒத்துழைக்கக் கூடிய அரசாங்க அலுவலர்களை நியமிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்பதுதான் கூட்டுறவின் முக்கிய கொள்கை.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : தவறுகள் காரணமாக கொசைடிகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : சில இருக்கத்தான் இருக்கின்றன.

Pablo Boats

* 25 Q.—SRI J. PONNUSAMY VILLAVARAYAR: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state whether there is any proposal to provide anchorage facilities for the Pablo Boats in Tuticorin Port, and, if so, the details thereof?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: அப்படிப்பட்ட திட்டம் எதுவும் இல்லை.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : பாப்லோ படகுகளுக்கான தனித் துறைமுகம் கட்டப்படுமா?

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : அதற்குத் தனியாக இப்போது தேவையில்லை. சில இடங்களில் சுட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

Elections

* 26 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Municipal Administration be pleased to state—

(a) whether elections to the various municipal councils and the Council of the Corporation of Madras have been postponed; and

[2nd March 1963]

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : (a) Yes.

(b) In view of the state of emergency in the country, elections to Municipal Councils and the Council of the Corporation of Madras have been postponed under the provisions of the Madras Local Authorities (Extension of Term of Office of Members) Act, 1962.

திரு. ஆர். வெங்கட்டாசலம் : தலைவர் அவர்களே, பாராளுமன்றத்திலும் சட்டமன்றத்திலும் இடைத்தேர்தல் நடத்தலாம் என்று எலெக்ஷன் கமிஷனர் தெரிவித்திருக்கும்போது, நகராட்சி மன்றத் தேர்தல்களை நடத்துவதில் என்ன சிரமம் இருக்குமென்று சர்க்கார் கருதுகிறார்கள்?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : இதுவரையிலும் அதைப்பற்றி யோசிக்கவில்லை.

திரு. எ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : காஞ்சிபுரம் முனிசிபாலிட்டியில் ஒரு மெம்பர் செத்துப்பேரீய் மூன்று வருஷங்களாகின்றது. அந்த இடம் காலியாக இருப்பது தெரியுமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : கனம் அங்கத்தினர் தனியாகக் கேள்வி போடவேண்டும்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the Commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Governor of Madras, recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras Home Guard Bill, 1963.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY

MR. CHAIRMAN : I have also received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras Home Guard Bill, 1963 (L.A. Bill No. 6 of 1963), as passed by the Assembly for the concurrence of the Council.

III.—CALLING ATTENTION TO THE ACUTE SHORTAGE OF CEMENT AVAILABLE TO CO-OPERATIVE HOUSING PROJECTS.

DR. T. V. SIVANANDAM : Mr, Chairman, Sir, under rule 42 of the Madras Legislative Council Rules, I would like to call the attention of the Hon. the Minister for Works to a matter of urgent public importance, namely, the acute shortage of cement available to co-operative housing projects and the immediate necessity to

2nd March 1963] [Sri T. V. Sivanandam]

increase the cement quota allotted to such co-operative housing schemes and the necessity to examine the relief that can be given for the members whose houses are half-built and the construction is being delayed for want of cement.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, in view of the acute short supply position of cement in the State, due to the limited allotment made by the Government of India, this Government appointed a Committee with the Secretary to Government, Public Works Department, as Chairman, to go into all aspects relating to cement supply position and rationalizing the distribution of cement so as to ensure that, with the limited quantities of cement available, the maximum number of works are taken on hand and completed. After examining the report submitted by the Chairman of the Committee, the Government have ordered, among other things, as follows in October 1962 :—

(i) Thirty per cent of quantity of cement allotted to this Government under State quota will be reserved entirely for the public (including wagon load consumers).

(ii) The remaining 70 per cent will be distributed to the various Government and quasi-Government institutions. Out of this, the Registrar of Co-operative Societies will get 1.2 per cent for building works of co-operative societies.

(iii) The Chief Engineers have also been instructed to revise their models and designs so that cement will be consumed to the barest minimum and that other materials could be used instead of cement.

For the period January to March 1963, the Government of India have allotted a quota of 95,850 tonnes against the usual quota of 127,800 tonnes per quarter. The quantity of cement that has been allotted to the Co-operative department during January-March 1963 is 1,150 tonnes. Releases have also been made to individual co-operative societies direct to the extent of 1,762 tonnes during the first nine months of 1962. Apart from this, applications received from individual members of co-operative societies for construction of houses on their own account are registered and releases are made according to the order of priority.

In view of the cut imposed by the Government of India, there is all round scarcity for cement in the State. As the Government have also slowed down their building programmes, the question of enhancing the quota for the general public is under active consideration of the Government. The State Housing Board has also switched over to the use of lime mortar so as to reduce the use of cement for their building works.

Inasmuch as there is scarcity of cement to meet the ever increasing demand, it is hoped that the general public will switch over to the use of lime mortar in the place of cement for building works especially when the commodity is in great demand for defence purposes which have to be met in full on-top priority.

[2nd March 1963]

IV.—GOVERNMENT BILLS.

3-20 (1) THE MADRAS HOME GUARD BILL, 1963 (L.A. BILL No. 6 OF
p.m. 1963.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

That the Madras Home Guard Bill, 1963 (L.A. Bill No. 6 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.

Sir, consequent on the emergency proclaimed by the President on the 26th October 1962, it was considered necessary to provide for the constitution of a Home Guard in this State. Accordingly, an Ordinance was promulgated on 24th January 1963.

The Bill which is before the House seeks to replace the Ordinance by an Act of the Legislature.

The idea is to build up a voluntary organization whose services can be utilized for various duties in times of emergency. In the context of the present emergency, the State Government regard the Home Guard organization as a powerful instrument for strengthening the will of the people to stand up to hardship and danger in the country's hour of need. Necessary training will be given to make this voluntary organization a truly national and disciplined force which will serve as auxiliary to the police and generally help in maintaining internal security, help the community in an emergency like an air raid, a fire, a flood, an epidemic and so on and also help to keep the essential services to be maintained without interruption.

The Home Guard would mostly consist of persons with a continuous occupation such as service, industrial employment, business or profession. When they are called out for duty or training, the State Government will pay their out-of-pocket expenses.

It is proposed to set up a Women's Wing of the Home Guard in Madras, Tiruchirappalli, Madurai and Coimbatore, to start with. The members of these wings will be trained mainly in home nursing, first-aid, motor driving, control room operations, etc.

With these words, I move that the Madras Home Guard Bill, as passed by the Assembly, be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN: The question is—

That the Madras Home Guard Bill, 1963 (L.A. Bill No. 6 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

* SRI M. RAJAH IYER: Mr. Chairman, Sir, I have great pleasure in welcoming this Bill. Last time, I made a suggestion that instead of confining it to the four cities, it should be extended to all the districts. I do find activities in almost every district

2nd March 1963] [Sri M. Rajah Iyer]

headquarters and in important towns calling for applications for enrolment into the Home Guard. I find, Sir, even though any person willing to serve as a Member of the Home Guard is at liberty to apply, in the matter of putting in the application, there are a number of curbs. We must appreciate the Hon. Minister's statement that people who are in continuous service, educated and employed, should be given preference in the matter of enrolment into the Home Guard. Actually, Sir, from what I could see in a day or two, when there was such a flood of applications in the Police station at Ramanathapuram, very many people loitering in the streets quite mistaking the aim and scope of the Home Guard Act, have been flooding their applications into the Police station. It would militate against our very aim if such applications are to be accepted in a hurry. Sir, at the time of the enrolment into the Home Guard, we should see that the applications received are carefully scrutinized. I have a misgiving that the time for entertainment of applications was not quite enough, that the publicity given to the scheme is not yet ripe and that it has not yet succeeded in attracting the right type of Home Guard that we would like to have, for it is going to be a permanent feature of our society. The educated and the people in continuous service, as the Hon. Minister rightly pointed out, should be attracted to the Home Guard scheme. There is one snag, Sir, in putting in the application. The application is declared invalid unless there is an undertaking given by the employer that he is willing that the application be entertained. This means, the employer is in a position to place a veto on the application. A number of teachers, I know, are enthusiastic about joining this scheme, as they rightly should be. A number of elementary school teachers in my own place, particularly those employed in the Panchayat Unions, could not put in their applications because the undertaking to be given by the management was not forthcoming from the Panchayat Union Commissioner. I know permission has to be given to the Panchayat Union employee or the district board employee or the Government employee to be enrolled into the Home Guard. If this undertaking were to be insisted upon, even the individual liberty of the present employee to apply for selection into the Home Guard will be very much vitiated. I should like the undertaking to be a mere formality, even as we say that anybody who is willing to become a member of the Home Guard must be allowed to join the Home Guard. The Heads of Departments must submit such applications as a matter of routine; otherwise, some employees whose services cannot be spared and some teachers, whose employer or the manager may be reluctant to spare them, may find that their applications have not been forwarded. The undertaking to be given by the employer can well be a formality. However, it cannot be altogether dispensed with.

Regarding the training for Home Guards, it is to be given during such hours and for such period as may be prescribed. I would very much like to suggest that the training should be given

3-20
p.m.

[Sri M. Rajah Iyer] [2nd March 1963]

out of office hours because we must proceed on the assumption that most of the people who join the Home Guard are people who are employed from 10 O'clock to 4-30 or 5 in the evening, and 90 per cent of the Home Guards should be like the Scouts and the Rovers who have the voluntary spirit to come forward to do social service. If we visualise that scheme of Home Guards where only people who are educated and who are in occupation treat it as a piece of voluntary service, then this training could very well be outside office hours. If the Home Guard scheme in a particular town is to be implemented, the training has necessarily got to be in that very town where we are going to introduce the Home Guard Movement. For the matter of that, if Ramanathapuram is one of the places chosen for the implementation of the scheme, people in the municipal town of Ramanathapuram can be taken and the training ought to be given within the municipal limits of Ramanathapuram and has got to be outside school hours or office hours so that people who are employed do not find any handicaps to serve in it.

It is well that the employer should be obliged to take back the trainees. There are provisions here to see to it that the pay and other allowances are ensured to the employees who join the scheme.

What mystifies me altogether is clause 5. In section 13 there are very salutary provisions regarding suspension and removal. Whenever we find that somebody is unfit to be in the Home Guard Scheme, we give him a hearing and we condemn him after a hearing. But in clause 5 we find that one could be discharged on grounds which need not be disclosed. Honestly I do not see why there should be this clause 5 altogether when the powers to remove after giving him the right of hearing and following a particular procedure are all very well laid down in clause 13. If the administrative officer, be it the Commissioner or the Superintendent of Police should find clause 13 too inconvenient, he may escape the inconvenience of the clause by discharging a person under clause 5 of this Bill. If one could be removed from the Home Guard under clause 13, I do not see why that elementary protection that is necessary for every employee, namely, the right to be heard before he is discharged, should be denied to him under clause 5.

* வித்வான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஊர்க்காவல் படை மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தை பேச விழைகிறேன். இந்தப் படை மிகவும் அவசியமான ஒரு படை. இது இந்த நெருக்கடி நிலைமையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால், இது ஒரு நிரந்தரப் படையாக இயங்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. போலீசாருக்குத் துணையாக இருப்பது, வெள்ளம், புயல் போன்ற சேதங்களால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குச் சேவை செய்தல்' கொள்ளை நோயால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்து, அவர்களை மீட்டல் போன்ற காரியங்களுக்காகவும், நெருக்கடியான சமயங்களில் பஸ், மோட்டார் போக்குவரத்தை நடத்தவும் ஜன நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்கும், முதல் உதவி செய்வதற்காகவும், மருத்

2nd March 1963] [வித்வான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன்]

துவ உதவி செய்வதற்காகவும் இதுபோன்ற பல பணிகளுக்கு என்று இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்காக ஏற்கனவே நம்முடைய நாட்டில் ஒரு படை இருந்தது. சாரண இயக்கத்தில் ஒரு பகுதி 18 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள், Rovers பெருஞ் சாரணர்கள் என்ற படையினர் இதேத் தொண்டைச் செய்து வந்தனர். அந்த இயக்கம் அழிந்து கொண்டே இருக்கிறது என்பதைக் குறித்து வருந்துகிறேன்.

இந்த நாட்டிலே நல்லதொரு ஊர்க்காவல் படையை அமைக்க இருப்பது வரவேற்கத்தக்கதுதான். இதனாலே போலீசுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு நிச்சயமாக ஏற்படக்கூடும். குற்றம் குறைகள் எல்லாம் சுண்டிப்பாகக் குறைந்து போகும். பல கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் கட்சி நினைப்பு இல்லாமல், வேறுபாடு இல்லாமல், இந்த ஊர்க்காவல் படையில் சேருவார்கள். மேலும், கட்சி வேறுபாடு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நீங்கிவிடவேண்டும், நீங்கிவிடும் என்பதுதான் என் நினைப்பு. இந்த மசோதாவில் இந்தப் படையில் சேருகிறவர்களுக்குத் தகுதிகள் என்ன என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. விதிகளில் குறிப்பிடப்படும் என்று நினைக்கிறேன். இருபது வயதிலிருந்து 40 வயதுவரையில் உள்ளவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்று அறிந்தேன். 40 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களில் அநேகர் நல்ல நிலைமையில் உடல் உரம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். இங்கே எல்லாம் விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். தகுதி உடையவர்கள் தன்மை படைத்தவர்கள், இவர்களுக்கு வயது வரம்பை எடுத்துவிட்டு சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று இருப்பது நல்லது.

அதோடு பகுதி 9-ல், உத்தியோகத்திலிருந்து ஒருவர் இந்தப் படையில் சேர்ந்து பணி செய்து திரும்பிவந்தால், உத்தியோகத்தில் வைத்துக்கொள்ள இஷ்டம் இல்லை என்றால், ஆறு மாதச் சம்பளத்தைக் கொடுத்து தள்ளிவிடச் சொல்லலாம் என்று இருக்கிறது. இவர்கள் இல்லாத நேரத்தில் வேறு ஒருவரை வைத்திருப்பார்கள். பின்னால் வந்தவர் தகுதி உடையவராக இருந்தால், (முன்னால்) இருந்தவரை நிறுத்திவிடலாம். இப்படியானால் இவர்கள் எங்கே போவது? சுண்டிப்பாக இவர்கள் அதே வேலைகளில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் தெரிகிறது. கனம் அனகத்தினர் ராஜா அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பயிற்சி பெரும் நேரம், அலுவலகங்களில் வேலைசெய்பவர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்குச் சரியாக உத்தியோக நேரத்தில் இருக்க முடியாது. காலையில் அல்லது மாலைத்தான் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். Emergency நெருக்கடி ஏற்படுகின்ற நேரங்களில் முழு நேர அலுவலர்களாக அழைக்கப்படுவார்கள். அப்படி அழைக்கப்பட்டால், இவர்கள் வழக்கமாக சம்பாதிக்கும் இடத்திலிருந்து சம்பளம் வரும். இதற்குத் தனி Allowance-ம் கிடைக்கும் ஆனால் இப்படி நிரந்தரமாக உத்தியோகம் இல்லாதவர்கள், தனியாக வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள், உழவர்கள், மீனவர்கள் போன்றவர்களும் மற்றவர்களும் இதிலே சேர ஆசைப்படுவார்கள். இவர்கள் எல்லாம் வந்தால் முழுநேர வேலையில் ஈடுபடும்போது,

[வித்வான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன்] [2nd March 1963]

அலுவலகங்களில் உள்ளவர்கள்போல் சம்பளம் வராது. இவர்களுக்கு சம்பளம், பொதுவாகத் தங்கள் குடும்பம் நடைபெறுவதற்குரிய செலவுத் தொகையாவது அளிக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது ஒரு முக்கியமான செய்தி என்று குறிப்பிட்டுக்கொண்டு, இந்த ஊர்க்காவல் படை சீக்கிரமாக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். வெள்ள நிவாரணம் போன்றவை எல்லாவற்றிற்கும் இந்த ஊர்க்காவல் படை துணையாக இருக்கவேண்டும்.

பொதுவாக இப்பொது பொதுத் தொண்டு மனப்பான்மை மறைந்துகொண்டு வருகிறது. மக்கள் கோழைகளாகிக் கொண்டு வருகிறார்கள். தனக்கு ஆபத்து வரும் போல் இருக்கிறது என்றால் வீடு, மனை, மனைவி எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டுத் தான் தப்பிப் பிழைத்தால் பொதுமென்று ஒடிவிடத் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: இது என்ன காரணம்?

வித்வான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன்: நம்பிடம் பொதுத் தொண்டு மனப்பான்மை போய்விட்டது; பொறுப்பு உணர்ச்சி போய்விட்டது. தன்னலம் தலையெடுத்து விட்டது, இதுதான் காரணம். எனவே பல நல்ல தொண்டுகளுக்கெல்லாம் இந்த ஊர்க்காவல் படை துணையாக இருக்கும், ஆதலால் இதனை மனமார வரவேற்று முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: தலைவர் அவர்களே, ஊர்க்காவல் படை அவசியமானதுதான். அவசர நிலையில் இருக்கவேண்டியதுதான். இந்தக் காவல்படை இந்த எலக்ஷனிலே போலீஸ் ஆளும் கட்சிக்கு ஆதரவாக நடந்து கொண்ட மாதிரி இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். போலீசுக்கு இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்கக்கூடாது. தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தி, தனிப்பட்ட Management -ல் இருக்க வேண்டும். போலீஸ்கிட்டே போனால் நேர்மையே போய்விடும். என்னுடைய நம்பிக்கையைச் சொல்லுகிறேன். இந்தத் தேர்தல் காலத்தில் பார்த்துவிட்டேன். இந்தப் போலீசுக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால், சந்தர்ப்பம் போல் பார்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையினால்தான் போலீஸ் கிட்டே அதிகாரம் இருக்கக் கூடாது. கலெக்டர்கள், இன்னும் பெரிய ஆட்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களிடம் கொடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தினம் மூன்று ரூபாய் கூலி கொடுக்கிறார்கள் என்றும் சட்டை, மற்ற உடைகள் தைத்துக் கொடுப்பார்கள்; மற்ற தினங்களில் வருகிறபோது காபி, இன்னும் ஏதாவது கொடுப்பார்கள்; 'நாங்கள் எல்லோரும் போகப் போகிறோம்' என்று விவசாயிகள் சொல்லுகிறார்கள். எங்களை மிரட்டி எங்கள் கிட்டே ஜாஸ்தி கூலி வாங்குகிறார்களோ என்னமோ? இதை clear -ஆக சட்டம் பாஸ் பண்ணுகிறபோது சொல்லிவிட வேண்டும். சொன்னால் எங்களுக்குக் கொஞ்சம் லாபமாக இருக்கும்.

2nd March 1963] [திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்]

இப்பொழுது சண்டைக்கு அவரசம் தேவைப் படுகிறது என்றாலும், இதில் சேர்ந்த இவர்கள் போகக்கூடாது. propaganda பண்ணுகிறான், 'ஐந்தாம் படை. இதிலே சேர்ந்தால், அவசரம் வருகிறபோது உங்களையும் சண்டைக்கு அனுப்பி விடுவான்' என்று. இந்த ஆட்கள் ஊர் பாதுகாப்புக்காகத்தான். சண்டையில் ஈடுபடுத்திக் கொள்ளுவது இல்லை. இஷ்டம் இருந்தால் சேரலாம் என்று clear-ஆக இந்த விதத்தில் சட்டம் போட வேண்டும். இந்த மூன்று காரியங்களையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த அகப்படை மசோதாவை வரவேற்றுச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்தப் படை நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களின் நலனையும் பாதுகாக்கும் வகையில் அமைக்கப் படுவதோடு கூட, நிரந்தரமானதாக இருந்தால் நாட்டுக்கு நன்மையாக இருக்குமென்று முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

3-30
p.m.

அடுத்து, இந்த அகப்படை அமைக்க இருப்பது பற்றி மக்களிடையே போதுமான அளவுக்கு இது வரையில் தெரிவிக்கப்படவில்லை. ஆகவே நல்ல விதமாகத் தெரியப்படுத்தி, மக்கள் எல்லோரும் உற்சாகத்துடன் இப்படையில் வந்து சேர சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நண்பர் மூத்துக் கண்ணப்பன் தெரிவித்தது போல, கட்சி மனப்பான்மைக்கு இடமில்லாமல் இப்படை அமைக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டால் நாட்டுக்கு நன்மை பயப்பதோடு, எல்லோராலும் ஒருங்கே வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்குமென்றும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அகப்படைக்கு ஆட்களைச் சேர்க்கிறபோது, அவர்களுடைய யோக்கியதாம்சம், கடந்த கால நடவடிக்கை இவற்றைக் கவனித்து வருங்காலத்தில் அவர்களால் நாட்டுக்குத் தீமை நேராது என்ற நம்பிக்கையான ஆட்களைச் சேர்த்தால், அது படைக்கு ஒரு கௌரவத்தை உண்டாக்குவதோடு, சேவை மனப்பான்மையையும் ஏற்படுத்தும். நாட்டுப் பற்றற்ற கம்யூனிஸ்டுகளை எக்காரணத்தைக்கொண்டும் இந்தப் படையில் சேர்க்கக்கூடாது என்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்யன் : அந்தக் கட்சியைச் சேர்க்கக் கூடாது என்கிறீர்களா?

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : நான் அந்தக் கட்சியைப் பற்றிப் பேசவில்லை. நாட்டுப் பற்றற்றவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று தான் சொன்னேன். நான் சொன்னதை மீண்டும் சொல்லுகிறேன். அதாவது நம்முடைய நாட்டின் மீது பற்று இருப்பவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுவதில் ஆட்சேபனை இல்லை. நம் நாட்டின் மீது பற்றில்லாதவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, Advisory Committee களில், Hospital Advisory Committee, மற்றும் அது போன்ற

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [2nd March 1963]

ஸ்தாபனங்களுக்கு அரசாங்கம் நியமிக்கின்ற கமிட்டிகளில் இதுவரையில் ஆளுங்கட்சியில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் இடம் அளிக்கப்படுகிறது. மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களுக்கு இடமளிக்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. அந்த மாதிரி இல்லாமல், ஆளுங்கட்சியினர் பரந்த மனப்பான்மையோடு இப்படையில் எல்லோருக்கும் இடமளித்து நல்ல விதமாகச் செயல்படும்படி செய்தால் எல்லோருக்கும் நம்பிக்கை ஏற்படும். இந்த மாதிரியான ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன்வந்ததற்கு, அவர்களைப் பாராட்டி, இந்தத் ஸ்தாபனம் நல்ல வகையில் செயல்பட உதவினால், அவர்களுக்கு நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டிருப்போம் என்று கூறி, அகப்படை மசோதாவை வரவேற்று முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, I welcome this Bill. I would like to know one thing. There was a Home Guard Act of 1948. There it was said that whenever any emergency arose, that Act would be invoked. Was any action taken under that Act? I do not remember to have seen anything. Was any difficulty anticipated and was it the reason why that Act was not taken advantage of? The hon. Member Vidwan Muthukannappan wants it to be a permanent feature. Why was not any action taken upon that Act which was passed in 1948? For that there should be some explanation so that we may try to decide whether it will be useful or whether there will be difficulties.

Next, there are some differences as regards the various provisions between that Act and the present Bill. If they have been considered duly, so far as the Emergency is concerned, I have nothing to say about it. But there was one provision which said that for these Home Guards there could be a Commandant. Now I find that the whole thing is to be controlled by the Commissioner of Police in Madras City and the Superintendent of Police in the District and the final voice is that of the Inspector-General of Police. Is there any reason for feeling that the Commandant should not be there? Not that I am saying anything about that. There is the Emergency and I leave it to the best discretion of the Government. I do not want to make any comment. But I won't say that the Home Guard should be a permanent feature. At any rate, there is not sufficient material to ask for it now. We can consider it after its working for some time. There is one thing to be noted. We will be giving a weapon to the anti-social elements, and a training to them for further purposes. I am not suggesting that there will be anti-social elements here at all. But if it is to be made a permanent feature, there must be various safeguards for the purpose of enlisting volunteers. During the Emergency I leave it to the Government to decide what sort of volunteers will be taken. But careful and responsible persons alone should be given this privilege of joining the scheme. Otherwise, this law will be misused. We do not know how long this Emergency will continue. When that is the case, Home Guards will only have to be trained. They will have to take action only whenever an Emergency arises. Therefore, on the whole, Government would

2nd March 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

be well-advised to have responsible persons alone to join the scheme. Certificates of character, their position and social service will have to be insisted on. It will be a very useful thing if they have done some social service. Otherwise, even if some training is given, they may not be very useful to society and to the town. Anyway, we must insist on good certificates as regards the character of the person concerned. I am not talking about the physical ability to which the hon. Member referred. I am leaving myself out of account in that connection. The position occupied by the person concerned and his character should count in recruitment to the volunteer corps. The question of having officers may also be considered. People of some status may join the scheme. Formerly, appointment of a Commandant was contemplated. I do not know whether it is possible now. One thing I am certain about, namely, that the Government do not have any idea of compulsorily asking them to go to the front, whenever an emergency arises. If there is any such idea, then the selection must be much more efficient. Ordinarily Home Guard means being at home. But, unfortunately, even the Himalayas are our home. Home does not mean our own home. The whole of India may be called our home. I do not know what is the exact meaning attached to 'Home Guard'. (Interruption) The Tamil translation also does not make any difference. So, there should be some definition in the rules. What do you exactly mean by the Home Guard? Is it for towns like Tiruchirappalli or Salem or for a City like Madras? (An hon. Member: Home Guards to safeguard). I think it must be made clear in the enactment itself so that the people who join it may understand what they are expected to do. By saying these things I do not want to throw cold water at all on this proposal. It is a very welcome measure. But some safeguards must be there as regards the persons who join the Home Guard. Otherwise, in villages and other small places there are factions. They may take advantage of this. I am not talking of 'katchi' here just now. I am not afraid of that. It is a minor factor. But there are factions, serious factions in villages. They will try to take advantage of this and try to use these people because you give them good training and even give them weapons also. These people may be used against us instead of against the enemy. Therefore, I think the responsibility is great in respect of selecting the proper people for the Home Guard. I am not afraid, as I said, of the political parties. Some of them are very eloquent on the platforms but they will never come near this business. In this the political parties themselves must take some responsibility even though they may differ from the Government to protect the people. It is good for them and good for all. I do not agree with the view that some of the political parties should not be allowed to be here. We are not concerned with the political parties. We are concerned with the individuals. My hon. Friend over here wanted to interdict the Communists. I leave it to the Government. They know best how to decide the matter. I am not prepared to make any suggestions. It is said that the Communists are penitent and they

3-40
p.m.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [2nd March 1963]

may also be allowed to join the Home Guard. It is a matter for the Government to decide and therefore, I leave it to them. Apart from that, I do not want to take advantage of any reason by which you will ask them not to join this volunteer force. But this thing is very important, their responsibility and their character. Both these things should be fully gone into and then they should be admitted.

* திரு. கே. ராமதாஸ் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஊர்க்காவல் படை மசோதாவை வரவேற்கின்ற வகையில் இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதா எவ்வளவு அவசியமானது என்பதை எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மரீ. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் தெரிவித்ததுபோல, இந்தப் படையில் சேர முன்வருபவர்களின் தகுதியைக் குறித்து நாம் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தப் படையில் யார் வேண்டுமானாலும் சேரலாம், அரசியல் கட்சி சார்புடையவர்கள், சார்பு இல்லாதவர்கள் எவர் வேண்டுமானாலும் சேரலாம் என்று பலரால் பேசப்படுகிறது. என்னைப் பொருத்த மட்டில், இந்தப் படையில் சேரக் கூடியவர்களுக்கு ஒரு தகுதியை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தேசப்பற்றில்லாதவர்களை, இந்தப் படையில் சேர்த்தால், அது ஊர்க்காவல் படையாக அமையாமல், ஊர்க் கலகப் படையாக அமைந்து விடக் கூடும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். 'மன்னும் இமயமலை எங்கள் மலையே' என்று சொல்லுவதற்குக் கூசுகின்றவர்கள், இன்று என்ன காரணத்தினாலோ மறைமுகமாகப் பேசுகிறார்கள். ஆகவே இந்த நாடு என்னுடைய நாடு என்று கருதுபவர்கள் மட்டுமே இந்தப் படையில் சேர்க்கப்பட வேண்டும். எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் கம்யூனிஸ்டுகளை இதில் சேர்க்கக் கூடாது என்று வலியுறுத்தினார். என்னைக் கேட்டால், சுதந்திரா கட்சிக்காரர்களை இதில் அபிப்பிராயம் சொல்லவே விடக்கூடாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான எண்ணம். ஏனென்றால் இன்று நாட்டுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கின்ற தருணத்தில் கூட, அவர்களுடைய பேச்சு விபரீதமாகச் சென்றுகொண்டிருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறேன்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : என்ன விபரீதத்தைக் கண்டு விட்டீர்கள்?

திரு. கே. ராமதாஸ் : பகைவனுக்குக் 'காட்டிக் கொடுக்கிறீர்கள்'.

ஆகவே, இந்தப் படையை அமைக்கிற போது, கட்டபொம்மன் காலத்திலிருந்து, காந்தியடிகள் காலம் வரையில் சரித்திரத்தை உணர்ந்தவர்களை, இந்த நாடு சுதந்திர நாடு, இந்த நாட்டின் சுதந்திரம் பறிபோகக்கூடாது, இந்த நாட்டில் வாழ்கின்ற மக்களுக்குத் துன்பமும் தீமையும் வரக் கூடாது என்று என்னுகிறவர்களை மட்டுமே இந்தப் படையில் சேர்க்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். திருவாளர்

2nd March 1963] [திரு. கே. ராமதாஸ்]

பாலசுப்பிரமணிய ஐயர். சொன்னது போல், ரஷ்டிகள், சமூக விரோதிகள் இந்த சந்தர்ப்பத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு, இந்தப் படையில் துழைந்து விடுவார்கள். ஆகவே மிகவும் ஜாக்கிரதையான முறையில் பரிசீலனை செய்து, ஆட்களைச் சேர்த்து நல்ல முறையில் ஊர்க்காவல் படையை அமைக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. க. அன்பழகன் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது வந்திருக்கின்ற இந்த மசோதா எவ்வளவு இன்றியமையாத ஒரு கட்டத்தில் வந்திருக்கின்றது என்பது முன்னால் பிறப்பிக்கப்பட்ட அவசரச் சட்டத்திலேயே விளங்கும். ஏறத்தாழ நெருக்கடி நிலையில் நாட்டு மக்கள் தங்களைத் தாங்களே காத்துக் கொள்வதற்கும் தயாராயிருக்கவேண்டும் என்பதற்குச் சான்றாகவும், அதற்குத் துணையாகவும் இந்த ஊர்க்காவல் படை அமைக்கப்படுவது அவர்களிடத்தில் ஒரு புது நம்பிக்கை ஏற்படுத்துவதற்குத் துணையாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். விபத்துக்களாலும் அல்லது வேறு பல கொடுமைகளாலும் மக்கள் அல்லல்படுகின்றபோது, அந்த மக்களுக்கிடையில் ராணுவ அதிகாரிகள் அல்லது போலீஸ் இலாகாவில் பணியாற்றுகின்றவர்கள் மட்டும் தான் அவர்களுக்குத் துணை செய்ய முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கின்ற போது, அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற நம்பிக்கையைவிட, தங்களைப் போன்றே பல்வேறு பணிகளில் உள்ள சாதாரண மானவர்கள், இப்படிப்பட்ட சில பயிற்சி பெற்றுக்கொண்டு தங்களுக்கு இடையில் தொண்டுசெய்ய வருகின்றார்கள் என்பதைக் காணும்போது பொதுமக்களுக்கும் அதே வகையான தொண்டில் தாங்களும் ஈடுபடவும், தங்களைத் தாங்களே காத்துக்கொள்ளவும் ஒரு புது ஆர்வமும், உறுதியும் ஏற்படமுடியும் என்று நம்புகிறேன் எனவே இந்த இயக்கம், அகப்படை அமைப்பு, ஏறத்தாழ சராசரி இயக்கத்திற்கும், இன்னுள்ள போலீஸ் படையாகிய காவற்படைக்கும், இடைப்பட்ட நடுத்தரப்படையாக அமையும். இது நிரந்தரமானதாக அமையவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை என்றாலும், இப்படிப்பட்ட ஒரு படை அமைப்பில் மக்கள் பலபேர் ஈடுபடுகின்ற ஒரு முறையும், பயிற்சியும் நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். நெருக்கடி காலத்தில் இந்தப் படையின் துணையும், வேலையும் நமக்கு அவசியமானதாகும். அப்படிப்பட்ட நெருக்கடி இல்லாத காலத்திலும், இந்தப் படையில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் பல பேர் இருப்பார்களேயானால், பொதுமக்களுக்குத் திடீரென்று விபத்து விளையும்போது அவர்களுடைய தொண்டு தேவைப்படுகிற வேளையில், அவர்களை அழைத்துக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். இந்த வகையில் பார்க்கின்றபோது போலீஸ் இலாக்காவின் அதிகாரிகள், சென்னை மாநகரத்தில் போலீஸ் ஆணையாளர் அவர்களும், அதேபோல் மாவட்டங்களில், மாவட்டக் காவல்துறை தலைவர்களும், இந்தப் படைக்கு நிர்வாகத் தலைவர்களாக இருக்கலாம் என்றாலும், இந்தப் படைக்கு அவ்வப்போது பயிற்சி தருவதற்கும், அறிவுரை கூறவும்,

[திரு. க. அன்பழகன்]

[2nd March 1963]

ஆகிய கடமைகளைச் செய்ய போலீஸ் ஆணையாளருக்கு அடுத்த நிலையில் உள்ளவர்கள், இப்படிப்பட்ட காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களாகவோ, நிரந்தரமான அரசாங்க வேலையில் உள்ளவர்களாகவோ இல்லாமல், தனிப்பட்டவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். அகப்படை, போலீஸ் இலாக்காவின் மேற்பார்வையில் இருக்க நேரிடுவது, இந்தப் படை தவறான வழியில் போய்விடுமோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுமானால், அப்படிப் போலீஸ் இலாக்காவின் மேற்பார்வையில் இருப்பது அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்புக்கு அவசியமாகலாம். ஆனால் போலீஸ் இலாக்காவுக்குக் கீழிருந்து பணியாற்றுகிறோம் என்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டால், பெரியவர்கள் பலர், சமுதாயத்தில் நல்ல நிலையில் உள்ள பலர், இந்தப் படையில் சேர ஒரு வேளை கூச்சமடையக் கூடும். எனவே அந்த நிலையில் பார்க்கின்றபோது, சமூகத்தில் டாக்டர்களாக இருப்பவர்கள், பொறியியலாளர்களாக இருப்பவர்கள், கல்லூரி ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள், இன்னும் வலிவுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள், இவர்கள் எல்லோரும் சேர ஊக்குவிக்க வேண்டுமானால், கூடுமான வரையில் தீர்வாகப் பொறுப்புக்காக மட்டும் இது போலீஸ் இலாக்காவில் உள்ள சூப்பரின்டெண்டென்ட் தலைமையில் மாவட்டங்களிலும், கமிஷனர் தலைமையில் சென்னைமாநகரிலும் இருக்கலாமே தவிர, பயிற்சி முறை செயல்கள் அவ்வளவையும் கவனிப்பதற்குரிய முறையில் N. C. C. பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களைப் போன்ற தகுதியுள்ளவர்களை இதற்குத் தலைவர்களாக ஆங்காங்கு நியமிப்பது நல்லது என்று கருதுகின்றேன். கல்லூரிகளில் N. C. C. பயிற்சி தருகின்ற ஆசிரியர்களில் இதற்குத் தேவையான எல்லா தகுதியும் பெற்றவர்கள், அத்துடன் போலீஸ் இலாக்காவில் நேரிடையாகப் பணியாற்றாமல், ஆனால் அதற்குள்ள எல்லா கடமைகளையும் செய்யக்கூடியவர்களாக இருப்பவர்கள், இதில் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளுகிற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

3-80 அடுத்து, நான் குறிப்பிட விரும்புவது, வயது கவனிக்கப்படக்
p.m. கூடாது என்ற கருத்தை நாம் முழுதும் ஏற்றுக்கொள்ளுவது நல்ல தல்ல என்பதாகும். ஆனால் வயதைக் குறிப்பிடுகின்றபோது, ஓரளவு தளர்த்த, exemption விதிவிலக்குத்தர இடமிருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். அதேபோல் இந்தப் படையில் சேர விரும்புகிறவர்களுக்கு எழுத்தறிவும், ஓரளவு கல்வியும் இருக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படை இருக்குமானால் நல்லதாகும். எழுதப் படிக்கக்கூட இயலாதவர்கள்—படித்துக் கருத்துக்களைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாதவர்கள், இப்படிப்பட்ட படையிலே சேருவார்களானால், உடலுழைப்புக்குப் பயன்படுவார்களே தவிர, நெருக்கடி நிலை தோன்றும்போது அதற்கு ஏற்ப பணியாற்றுவது கடினமாகும். அரசாங்க அலுவலில் உள்ளவர்கள்தவிர தனிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றுகிறவர்கள் இந்த அகப்படையில் சேர்ந்ததன்பின்னர் எந்தக் காரணத்தாலோ அவர்தம் வேலையி

2nd March 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

னின்றும் நீக்கப்படும்போது ஆறுமாத ஊதியம் வழங்கி விலக்கி விடலாம் என்பது நல்லதல்ல. யாரும் அனுமதி பெற்றுச் சேர்ந்து விட்டால், பின்னர் சட்டப்படி வேறு ஏதேனும் குற்றம் குறை யிருந்தால் தவிர அகப்படையில் ஈடுபட்டதனால் விலக்கப்படுவது நிச்சயமாக இருக்கக்கூடாது. மேலும் படையில் சேருகிறவர் களின் பண்பாட்டைக் கருத வேண்டுமே தவிர, அவர்கள் ஒழுங்கும் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களா என்று கருதவேண்டுமே தவிர, அரசியல் கட்சிக் கண்ணோட்டம் தலையிடமானால், நிச்சய மாக அது கட்சிப் பாதுகாப்புப் படையாக மாறுமே தவிர, ஊர்ப் பாதுகாப்புப் படையாக அமையாது. பணியாற்றுவதற்கு ஏற்ற பண்பு இருக்கிறதா என்பது உரியவர்களால் முறைப்படி கண் காணிக்கப்படவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இடம் தாருங்கள் என்று நான் கேட்பதாகக் கருதவேண்டாம். இடம் கொடுக்க மறுத்தால் அதனைக் கண்டு வருத்தப்படுவோன் என்றும் கருதவேண்டாம். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், பண்புள்ளவர்களாக இருந்தால், பொறுப்புணர்ந்து நடந்து கொள்வார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாயினும், பண் பற்றவர்களானாலும் பொறுப்புக்கு மீறி, சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி கட்சி நலனுக்கும், இன்னும் சொல்லப்போனால் சுயநலத்திற்கும்கூட தவறு செய்யக்கூடும். கட்சியைவிட கண்ணியத்தை அடிப்படையாக வைத்து, ஆட்களைப் பொறுக்கு வதற்கான வழியை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னொரு வேண்டுகோளுங் கூட. உடல் தோற்றம் கவனிக்கப்படுமென்று நான் கருதுகிறேன். அது கவனிக்கப்படவேண்டியதாகும். போலீஸ் இலாகாவில் தேர்ந் தெடுக்கப்படுகிறவர்களுக்கு இருக்குமளவுக்கு தோற்றப் பொலிவு இருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படாவிட்டாலும், இந்தப் படையில் சேருவோர் சிறந்த தோற்றமுள்ளவர்களாக இல்லா விடினும் ஓரளவுக்குத் தோற்றமுள்ளவர்களாக இருக்க குறைந்த அளவு விதி ஏற்படுத்துவது நல்லது. அப்போதுதான் இதற் கேற்ற தகுதி உள்ளவர்களாக அவர்கள் இருக்க முடியும். படை யின் பயிற்சி பெறுகிறவர்கள் பொது மக்களிடத்தில் தொடர்பு கொள்ளும் வாய்ப்பை அரசாங்கம் உண்டாக்கவேண்டும். திரு விழாக் காலங்களில் குறிப்பாக சென்னைக் கடற்கரை போன்ற இடங்களில் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் மக்கள் கூடும்போதும், இந்தியப் பிரதமர் போன்றார் வரும்போது ஏற்படுகின்ற கூட்ட நெருக்கடி நேரங்களிலும் போலீசார் மேற்கொள்ளும் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளிலும், மக்களை ஒழுங்கு படுத்தும் நடவடிக்கைகளி லும், இந்த ஊர்க்காவல் படையினர் பயன்படுத்தப்படுவார்களா னால், பொதுமக்களிடத்தில் நல்ல தொடர்பு ஏற்பட்டு, பணியாற்றுவதில் உற்சாகம் வளர்ந்து, நாளுக்கு நாள் அதிகப் பயன் அவர் களால் கிடைக்கமுடியும். இந்தப் படையில் சேருகிறவர்கள் ஒரு முறை சேர்ந்தபின்னர் நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தைவிட ஒரு ஆண்டு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை புதியவர்கள் வந்து சேருகிற வாய்ப்பை அளித்து, நெருக்கடி

[திரு. க. அன்பழகன்] [2nd March 1963]

எற்படும்போது எல்லோரும் அழைக்கப்படலாம் என்ற முறையில் அமைப்புவிதி இருக்குமானால், நாட்டு மக்களுக்குத் தொண்டாற்றும் வாய்ப்புப் பெறுவார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கூறி இந்த அகப்படைத்திட்டத்தை நான் வர வேற்கிறேன்.

* திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, ஊர்க்காவல் படை அமைப்பு முறையைப் பற்றி எல்லோரும் வரவேற்றார்கள். அது அப்படி வரவேற்கவேண்டிய ஒன்றுதான். முக்கியமாக நமது டெபுடி லீடர் அவர்கள் சொல்லியது போல, நிரந்தரமாக நம் நாட்டில் இந்தப்படை இருப்பதற்கு ஊர் மக்களிடத்திலே பகுதி பகுதியாக, திரு. அன்பழகன் சொல்லியதுபோல, பயிற்சி பெறுகிறவர்கள் ஒரு சிலர் என்றில்லாமல், விரும்பும் பொதுமக்களில் அனைவருக்கும் பயிற்சி கொடுக்கும் திட்டத்தைக் குறிப்பிட்ட நகரங்களில் மட்டுமல்லாமல் வேறிடங்களிலும் விரைவில் கொண்டு வர அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஊர்க்காவல் படையினருக்கு நல்ல விதமாக பயிற்சி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக எல்லாப் பயிற்சியும் ஓரளவோடு நின்றுவிடுகிறது. அதுவும் ஒரு சில குறைபாடுகளோடு நின்றுவிடுகிறது. அப்படி இல்லாமல் நல்ல விதமான நிரந்தரமான முறையில் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும். அப்படிப் பயிற்சி அளிக்கக் கூடியவர்கள் நல்ல முறையில் நிறையப் பேர் இருக்கவேண்டும். பயிற்சி அளிக்கக்கூடியவர்கள் இப்போதிருக்கிற போலீஸ் படையில் எவ்வளவு பேர் எங்கெங்கு இருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியவரும். கிராமப் படைகள் நடைபெறுவதில் கூட நல்ல விதமாகப் பயிற்சி அளிப்பதற்கில்லாமல், பல ஊர்களில் நல்ல முறையில் இயங்க ஆரம்பிக்கப் படாமலே இருந்துவருகிறது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எங்கு பயிற்சி அளித்தாலும் நல்ல விதமாகப் பயிற்சி கொடுப்பவர்களை வைத்து அப்பயிற்சி அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பயிற்சி பெறக் கூடியவர்களுக்கும், மற்றும் சேவை செய்யக் கூடிய காலங்களில் அலவன்ஸ் என்று ஒன்றை அரசாங்கத்திலிருந்து பெறலாமென்று 16-வது விதியின் கீழ் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடுத்து, இரண்டாவது உப பிரிவின் கீழ் யார் ஒருவர் அவர்களை வைத்துக் கொண்டு வேலை வாங்குகிறார்களோ, 'எம்ப்ளாயர்' அவர்கள் அதைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்தக் காலத்திலும் அது பொருந்துமா என்பது அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்று. பயிற்சி காலத்தில் அரசாங்கம் அலவன்ஸ் கொடுத்தாலும் கொடுக்காவிட்டாலும், எம்ப்ளாயர் கொடுக்கலாம். இப்போது நிரந்தரமாக மூன்று மாத காலம் ஆறுமாத காலங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட பயிற்சி பெற்றவர்களின் சேவை அரசாங்கத்திற்கும் பொதுமக்களுக்கும் தேவைப்பட்டால், அந்தக் காலத்தில் வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களையே கொடுக்கச் சொல்வது நியாயமா என்று சிந்திக்கவேண்டும். சாதாரணமாக இரண்டு மூன்று பேர்களை வைத்துக்கொண்டு வேலை வாங்கக்கூடிய சிறு வியாபாரிகள் கொடுக்கக்கூடிய அந்தஸ்தில் இருப்பார்களா என்பதை அரசாங்கம் நிச்சயித்து, விதிகளை

2nd March 1963]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஊர்க்காவல் பாதுகாப்புப் படைச் சட்டத்தை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் எல்லா சாரார்களாலும் வரவேற்கப்படுவது மிகவும் மகிழ்வுக்குரிய விஷயமாகும். எல்லா சாரார்களும் வரவேற்றுப் பேசினாலும், பேச்சில் ஒன்றுக்கொன்று தாக்கிப் பேசிக்கொண்டு இருந்தது வருந்தத்தக்க ஒரு விஷயம். இன்னினர் இருக்க வேண்டும், இன்னினர் இருக்கக்கூடாது என்று பேசினார்கள். மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகளைச் சேர்க்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய கருத்துக்களை ஒரு சிறு திருத்தத்துடன் நான் ஆதரிக்கிறேன். கம்யூனிஸ்டுகளில் ஐந்தாம்படையாக உள்ளவர்கள் இதில் சேர்க்கப்படக்கூடாது. அப்படியென்றால் எல்லா கம்யூனிஸ்டுகளும் ஐந்தாம்படையினர் என்று அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டுவது என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் இந்தந்த கட்சிக்காரர்கள் இருக்கக்கூடாது என்ற அர்த்தத்தில் பேசுவது துரதிருஷ்டவசமான ஒரு அம்சமாகும். நாட்டுப்பற்று ஒரு கட்சிக்கு மட்டும் சொந்தமல்ல. நாட்டுப்பற்று கொண்ட ஊழியர்கள் எல்லாக் கட்சிகளிலும் இருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தில் பாதுகாப்புப் படையில் சேருபவர்களுக்கு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் கற்றுக் கொடுப்பது என்ற அம்சம் இருப்பதைக் கண்டு உண்மையில் நான் பூரிப்படைகிறேன். இரண்டாம் உலக யுத்தம் நடந்த சமயத்தில் ஏ.ஆர்.பி. என்ற இது போன்ற நிறுவனம் இருந்தது. துப்பாக்கிப் பிரயோகம் என்பது அப்படையில் சேர்ந்தவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த நாட்டில் வாழும் ஒவ்வொரு பிரஜையுமே முறைப்படி பட்டா ஸப் பயிற்சி பெறவேண்டும். அதனால் நாட்டுக்கு நன்மையுண்டு என்ற கருத்து கொண்டவன் நான். இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தும் அளவுக்கு செல்வம் நம் கையில் இல்லை என்பதை நான் அறிவேன். இருந்தாலும் இந்த ஊர்ப் பாதுகாப்புப் படையில் சேர்க்குடியவர்களுக்கு அந்தப் பயிற்சி அளிக்கக்கூடிய வகையில் இருப்பது மகிழ்வுக்குரியது, பாராட்டுக்குரியது. இந்தப் படையில் சேரக் கூடியவர்கள் இவ்வளவு பகுதிதான் நகரத்தில் சேர வேண்டுமென்று இருப்பது கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்வளவுபேர் அதிகம் சேர்க்கப்படுகிறார்கள் என்னும்போது ரவுடிகள், கண்டபடி, திரிகிறவர்கள் அதில் இடம் பெறாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எனக்கு முன் சொல்லியவர்கள் கருத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். நாட்டுப்பற்று கொண்டு நாட்டுக்குச் சேவை செய்யவேண்டுமென்ற ஆர்வம்கொண்டு லட்சோப லட்சம் பேர்கள் துடிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் நிச்சயமாக இதில் சேருவார்கள். நாம் இவ்வளவு பேர் சேருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தால், அதைப்போல பல மடங்காகச் சேருகின்ற சூழ்நிலை நடைமுறையில் இருக்கிறது. இப்படியாக எவ்வளவு பேர் சேர்த்தாலும் தகுதி உள்ளவர்கள் அனை

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [2nd March 1963]

வருக்கும் நாம் இடம் அளிப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

4-00
p.m.

இதிலே சேருகிறவர்களுக்கு மாதா மாதம் சம்பளம் என்று ஒன்றும் இல்லை. அவ்வப்போது யார் யாரை Training க்கு கூப்பிடுகிறோமோ அவர்களுக்குப் படி கொடுப்பதற்குச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அவரவர்களுக்கு எவ்வப்போது வேலை கொடுக்கப் படுகிறதோ அப்போது சம்பளம் கொடுப்பதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். எவ்வளவு பேர் சேர்ந்தாலும், நாம் அழைத்தவர்களுக்கு மட்டும் கொடுக்கப்போகிறோம். ஒரு சில பேருக்கு மட்டும் தான் கொடுக்கப்போகிறோம். எவ்வளவு லட்சம் பேர், கோடி பேர் வந்தாலும் எல்லோரையும் சேர்த்துக்கொண்டு ரிசர்விலே இருக்கட்டும். இவர்களுக்கு எல்லாம் நாம் ஒன்றும் கொடுக்கப்போவது இல்லை. ஆகையினால் இதை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு விரிவு ஆக்கமுடியுமோ அவ்வளவுக்கு விரிவுபடுத்தி, செயல்பட்டு வெற்றிபெறச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிந்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தலைவர் அவர்களே, முதலில் கனம் அங்கத்தினர் தங்கவேலு முதலியார் அவர்களுக்கு விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். இதிலே சேருகிறவர்களுக்குச் சம்பளமும் இல்லை; நிரந்தரமான உத்தியோகமும் இல்லை; உத்தியோகம் என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை. அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படும். பயிற்சி அளிக்கின்ற காலத்தில் அவர்களுக்குச் செலவுக்காக, Out of pocket expenses என்று சொல்லுவது—அன்றாடச் செலவு—அதற்குக் கொடுக்கப்படும். பின்னாலே அவர்களுடைய சேவை எப்பொழுது தேவைப்படுகிறதோ அப்பொழுதும், Training- க்குக் கொடுக்கிற மாதிரி, என்றைக்கு Duty-ல் இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறதோ அன்றைக்கு Out of pocket expenses—க்குத் தான் கொடுக்கப்படும். உத்தியோகம் என்று ஒன்றும் இல்லை. உத்தியோகம் வேண்டும் என்பவர்களுக்காகவும் இல்லை. உத்தியோகத்தில் இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் என்று மறுபடியும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். உத்தியோகத்தில் ஏற்கனவே இருக்கிறவர்கள், தொழில் புரிந்து வாழ்க்கையை நடத்துகிறவர்களுக்குத்தான் பயிற்சி கொடுத்து நம்முடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளுவது என்பது நோக்கம்.

இரண்டாவதாக, பயிற்சி பெறுகிறவர்களை சண்டைக்கு அனுப்புவது என்பது இல்லை. அந்த பயம் வேண்டாம். உத்தியோகம் கிடைக்கிறது என்று ஆசைப்பட்டகூடாது. சண்டைக்கு அனுப்பிவிடுவோம் என்ற பயமும் வேண்டாம். மற்றொரு விஷயம். இவர்கள் போலீசுக்கு உதவியாகத்தான் இருப்பார்கள். போலீஸ் சம்பந்தமே கூடாது என்று சொன்னார்கள். இது போலீசுக்கு உதவியாகத்தான் இருக்கும். போலீசாரில் சிலர் இந்த நெருக்கடி நேரத்தில் வேறு இடங்களில் அவர்களுடைய கடமையைச் செலுத்த வேண்டி இருக்கும். இப்பொழுதே நம்முடைய மாநிலத்தின் போலீசார் எல்லைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். எல்லையைக் காத்து வருகிறார்கள்; தீரத்துடன் காத்து

2nd March 1963]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வருகிறார்கள். அங்கே இருக்கிற கஷ்டத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் காத்துவருகிறார்கள். ஆகையால் போலீசாருக்கு உட்பட்டுப் பார்ப்பது என்பதுதான் உள்நோக்கம்.

மூன்றாவது செக்ஷனை அநேகமாக எல்லா அங்கத்தினர்களும் படித்திருப்பார்கள். இருந்தாலும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே போலீசாருக்கு உட்பட்டுத்தான் இருப்பார்கள்.

3. *Constitution and Control of Home Guard.*—(1) The Government may constitute a volunteer body called the Home Guard, every member of which shall exercise such powers, discharge such duties and perform such functions, in relation to the maintenance of services essential to the life of the community, the protection of persons, the security of property and the preservation of public order, as may be assigned to him by the provisions of this Act and the rule made thereunder.

(2) Without prejudice to the generality of the provisions of sub-section (1), the Government may make rules requiring every member of the Home Guard to—

(a) serve in aid of the police force and generally to help in the maintenance of the security of the State;

(b) help of public during any emergency including flood, fire or epidemic;

(c) render nursing and first-aid; and

(d) facilitate the maintenance of transport services and the control of traffic and crowds.

ஆகவே போலீசாருக்கு உட்பட்டுத்தான் இருப்பார்கள்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: போலீஸ் கண்ட்ரோலில் வந்தால் போலீஸ் பழக்க வழக்கங்கள் தான் உண்டாகும் என்று சொல்லுகிறீர்கள். அதிகாரம் அவர்களிடம் இருக்கக்கூடாது. அப்படி இருந்தால் போலீஸ்காரன் மாதிரியாகி விடுவார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: போலீஸ் இலாகாவிலே நல்ல பழக்கம் உடையவர்களும் கெட்ட பழக்கம் உடையவர்களும் இருக்கலாம். போலீசார் குற்றங்களை கண்டுபிடிப்பதிலும், அமைதியைக் காப்பாற்றுவதிலும் பணி புரிகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பொதுமக்கள் உதவி செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. யாரோ ஒரு போலீஸ்காரர் எனக்குத் தெரிந்தவர், என்னுடைய நண்பராக இருக்கிறவருக்குக் கெட்ட பழக்கம் வந்து விடுகிறது என்றால், இது ஒரு காரணமாகாது. சாதாரணமாக நமக்குக் கூட கெட்ட பழக்கம் இருக்கிறது. போலீசார் அநேக கடமைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவியாக சில பொறுப்புகளை ஏற்று நடத்துவதற்குத்தான் இந்த Home Guard.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: நீங்கள் சொன்னது சரி. கற்றுக்கொடுக்க வாத்தியார் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அதிகாரம் அவர்கள் கிட்டே இருக்கக்கூடாது. போலீஸ் மாதிரி வாத்தியார்கள் இருக்கலாம். Home Guard தப்பு செய்துவிட்டால் யாரைப்போய் கேட்பது? உங்கள் கிட்டே இருக்கிற போலீஸ்

[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்]

[2nd March 1963]

காரன் தப்பு செய்துவிட்டால் யாரைக் கேட்பது? அவர்களுக்குள்ளே ஒற்றுமை. போலீசுக்குப் போலீஸ் விட்டுக்கொடுக்காதே. அந்த மாதிரி விடக்கூடாது என்பதுதான்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதைத் தவிர்க்கவே முடியாது. நமக்குப் போலீசாரே வேண்டாம் என்று விட்டு விட்டு, வேறு ஏதாவது செய்வதாக இருந்தால், செய்யலாம். ஆகவே கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுவதைச் செய்வது என்பது முடியாத காரியம். இது நெருக்கடி நிலைமை. நமக்கு ஒரு நெருக்கடியான தேவை ஏற்படுகிறது. போலீஸ் ஒரு ஸ்தாபனம். அதற்குப் போட்டி ஸ்தாபனம், சம்பந்தம் இல்லாத ஒரு ஸ்தாபனம் சுயேச்சையான ஒரு ஸ்தாபனம் என்றால், அது பாருக்கும் நல்ல கல். கட்டுப்பாடுதான் மிகவும் முக்கியமானது. ஒரு ஸ்தாபனம் என்றால், அதற்குக் கட்டுப்பாடுதான் அவசியம் வேண்டும். ஆனால் இதிலே கனம் பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் ஒரு வித்தியாசம் சொன்னார்கள். 1948-ல் Home Guard Act இருந்தது. அதன்படி நிரந்தரமாக உத்தியோகம் கொடுக்கப் பட்டது. இது நிரந்தரம் இல்லை. நிரந்தரமான உத்தியோகமும் இல்லை, முழுநேர உத்தியோகமும் இல்லை. ஆனால் இந்த Home Guard-ல் நல்ல தகுதி படைத்தவர்களை, பொறுப்பு உள்ளவர்களை, அந்தஸ்து உள்ளவர்களைப் பொறுக்கி எடுத்து (Non-officials) இந்த ஆபிஸர் பதவியில் போடப்படுவார்கள்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : இவர்களும் Part-time தானா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆமாம். திரு. அன்பழகன் திரு. வஹாப் அவர்கள் கூறியதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். இதிலே கட்சி பார்க்கக்கூடாது. கட்சி பார்க்கிற உத்தேசம் இல்லை. சேருகின்ற தனிப்பட்ட நபர்கள் தகுதி உள்ளவர்களா, இல்லையா என்பதுதான் முக்கியமானது. தகுதி யோக்கியதை இவற்றைப் பார்த்துத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதிலே மற்றொன்றுகூட திரு. அன்பழகன் கூறினார். எழுதப் படிக்க தெரிந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார். கூடியவரையில் நன்றாகப் படித்தவர்களுக்குக் கொடுப்பதுதான் நல்லது. எவ்வளவுக்கவ்வளவு நன்றாக படித்தவர்கள் வருகிறார்களோ அவர்களை எடுப்பது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் உத்தேசம். நாம் போடுகின்ற விதிகளில் குறைந்த பட்சம் School final-ஆவது படித்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று போடவேண்டும். வழக்கறிஞர்கள் எல்லாம் வருவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். Commercial Establishment-விற்குத் தேர்க்கவேண்டும்; ஆசிரியர்களைச் சேர்க்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப் : 8th Standard-வரையிலாவது படித்திருக்கவேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆனால் B.A. படித்தவர்களே ஏராளமாக வரும்போது அவர்களைத்தானே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். முக்கியமாக தகுதி அந்தஸ்து உடையவர்களைத்தான்

2nd March 1963]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

எடுத்துக்கொள்ளுவது என்பது உத்தேசம். பயிற்சி கொடுக்கிற போது, ஏற்கனவே ஒரு துறையில் உத்தியோகம் செய்கின்றவர்களை எடுத்துக்கொள்ளுவது என்பது அடிப்படை. பயிற்சி அளிக்கிற போது அந்தப் பயிற்சி காலத்திற்கு அவர்களுக்கு Allowance கிடைக்கும். அவர்களுடைய சம்பளத்தைப் பிடித்துக் கொள்வது கூடாது. ஒன்றை மாதம் Basic Training அளிக்கப்படும், அப்பொழுது அவர்களுடைய சம்பளத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று இருக்கிறது.

4-10
p.m.

கனம் அங்கத்தினர் சம்பந்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பயிற்சிக்குப் பின்னால், அவர்கள் வேலை தேவைப் படுகிறபோது, அவர்கள் எந்த ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்கிறார்களோ, அந்த ஸ்தாபனம் அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவது முறையா என்று கேட்டார்கள். பயிற்சி காலத்தில் யார் அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பது? வேலை செய்கிறபோது யார் கொடுப்பது என்ற வித்தியாசம் பாராட்டுவதாக இல்லை. அவர்கள் வேலை மாதக் கணக்கில் ஒரேயடியாகத் தேவைபடுவதாக இருக்காது. எவ்வப்போது அவர்களுடைய சேவை கோரப் படுகிறதோ அவ்வப்போது அவர்கள் வரவேண்டும். அப்போது அவர்களை வேலையில் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், அவர்களை அனுப்பி வைப்பதோடு, அவர்கள் வேலை தேவைப்படுகின்ற காலம் வரையில் அந்தக் காலத்துக்கும் அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். நெருக்கடி நிலையை ஓட்டி இந்தப் படை அமைக்கப்படுவதால், அவர்களுடைய வேலை கோரப்படுகிறதோ, அவர்கள் யாரும் வரத் தயங்க மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புவதோடு, அவர்களை வேலையில் வைத்துக்கொண்டிருந்தும் ஸ்தாபனத்தார் அவர்களை அனுப்பி வைக்கவும் தயங்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். அப்படிச் கோரப்படும்போது, ஸ்தாபனத்தார் அவர்கள் வருவதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். கனம் ராஜா ஐயர் கூறினார்கள். அனுமதி கொடுப்பது என்றிருந்தால், அனுமதி கொடுக்காமல் போய்விட்டால் என்ன செய்வது என்று கேட்டார்கள். அனுமதித்த பிறகுதான் வரவேண்டும். வேலைக்கு வைத்திருக்கும் ஸ்தாபனத்தைக் கேட்காமல் வந்துவிட்டால், திரும்பி எப்படிப் போய் சேர முடியும்? அப்பறம் கட்டுப்பாடு எப்படி இருக்கும்? ஊர்காவல் படை உத்தியோகம் நிரந்தரமான உத்தியோகமில்லை. ஆகவே எந்த ஸ்தாபனத்தில் அவர்கள் வேலை செய்து வந்தார்களோ அங்கேதான் திரும்பிப் போய்ச் சேர வேண்டியிருக்கும். அவர்கள் அனுமதி கோரி வரவேண்டியதில்லை. அவர்களைக் கேட்க வேண்டியது அவசியமில்லை என்றால், பின்னால் போய் அந்த ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்ய முடியாது.

ஒன்பதாவது செக்ஷனைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த செக்ஷன்படி, இந்த படையை சேர்ந்த ஒருவர் வேலை முடிந்து திரும்பப் போனால், அவரை எந்த ஸ்தாபனத்தார் வேலைக்கு வைத்திருந்தார்களோ, அவர்கள் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்து கொள்ள வேண்டும். ஏதோ ஒரு சூழ்நிலையில், ஏதோ ஒரு காரணத்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [2nd March 1963]

தால் திரும்ப எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்றால். அந்தக் காரணம் நல்ல காரணமா என்பதை 'Prescribed authority' முடிவு செய்து விதிவிலக்கு அளிக்கலாம். 'Prescribed authority' வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று உத்தரவிட்ட பிறகு, ஸ்தாபனத்தார் மறுத்தால் அவர்களுக்குத் தண்டனை என்று செக்ஷன் 9, இரண்டாவது பிரிவில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியும் அவர்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று உறுதியாகச் சொல்லுவது சரியல்ல. எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது செக்ஷனின் அடிப்படை. ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருந்தால், நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும். என்னென்ன சந்தர்ப்பம் என்பதை 'Prescribed authority' தான் முடிவு செய்யவேண்டும்; ஸ்தாபனத்தை நடத்துகிற நிர்வாகி அல்ல என்று சட்டத்தில் போட்டிருக்கிறோம். ஆகவே இதில் ஆட்சேபனைக்கு இடமில்லை.

ஐந்தாவது செக்ஷன், பதிமூன்றாவது செக்ஷன் இதில் உள்ள வித்தியாசங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். 5-வது செக்ஷன் Discharge-ஐப் பற்றியது. 13-வது செக்ஷன் 'Suspension or removal' ஐப் பற்றியது. 13-வது செக்ஷனுக்கும் 5-வது செக்ஷனுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்னவென்றால், 13-வது செக்ஷன் தண்டனையைப் பற்றியது. தண்டனை கொடுப்பது என்றால் அவர்களுக்குக் காரணம் சொல்ல வேண்டும். என்ன காரணத்துக்காகத் தண்டனை கொடுக்க உத்தேசிக்கிறோம் என்று சொல்லி, அதற்குச் சமாதானம் கேட்டு பிறகு தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். Discharge என்பது, அவர்கள் தகுதியில்லை, லாயக்கில்லை Security-க்குப் பாதகமாக இருக்குமென்று கருதினால், ஒரு காரணமும் சொல்லாமல், சமாதானம் கேட்காமல், நீக்கி விடுவது. அப்படி நீக்க அதிகாரம் வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் 5-வது செக்ஷன்.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: திடீரென்று எப்படி லாயக்கில்லை என்று தெரியும்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நேற்று இருந்தது மாதிரி, நடந்து கொண்டது மாதிரி இன்று நாம் நடப்பதில்லை. ஒருவன் ஒரே மாதிரியாக எப்போதும் இருப்பான் என்று ஜோசியம் சொல்ல முடியாது. இந்தப் படையில் ஒரு நபரைச் சேர்க்கும் போது, அந்த நபரைப் பற்றிய ஒரு விஷயம் அந்தச் சமயத்தில் தெரியாமல் இருந்திருக்கலாம். பின்னால் அந்த விஷயம் தெரிய வந்திருக்கலாம். சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட பிறகு, ஒரு நபரின் நடவடிக்கையால் இவர் லாயக்கு இல்லை என்று ஏற்படலாம். நெருக்கடியை ஒட்டி இந்த அமைப்பு ஏற்படுத்தப்படுவதால், ஒரு காரணமும் சொல்லாமல் அவர்களை நீக்க அதிகாரம் வேண்டுமென்ற ஒரு அடிப்படையில்தான் மசோதா இப்போது தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. நெருக்கடியைப் பொருத்து, அவ்வப்போது எவ்வளவு பேர் தேவைப்படுகிறதோ, அந்தத் தேவையைப் பொருத்து போடவேண்டுமென்றுதான் அடிப்படை.

2nd March 1963]

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, எவ்வளவு பேர் தேவைப் படுகிறார்களோ அவ்வளவு பேரையும் ஒரே தடவையில் சேர்த்து பயிற்சி அளித்துவிடுவது என்று சர்க்கார் கருதுகிறார்களா அல்லது பல தடவையில் பயிற்சி கொடுத்து, பல முறைகளில் மேலும் மேலும் சேர்க்க வேண்டிய நிலை இருக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஒரே முறையில் எல்லோரையும் சேர்த்துவிடுவது என்பதல்ல அரசாங்கத்தின் உத்தேசம். இப்போதைய உத்தேசம் 20 ஆயிரம் பேரைச் சேர்ப்பது. அப்படிச் சேர்ப்பதில், ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் தெரிவித்தது போல, ஜாக்கரையாகப் பார்த்து எடுக்க வேண்டும். முதன் முதலில் கொஞ்சம் பேரைச் சேர்த்து 9-ம் தேதி துவக்கப்பட இருக்கிறது. பின்னால் அவசரப்படாமல் நன்றாகப் பார்த்து, தரமானவர்கள் வருவார்களா என்று பரிசீலனை செய்து, எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர, அவசரப்பட்டு எடுத்துக்கொள்வதில்லை.

அடுத்தபடியாக, பயிற்சி ஆபிஸ் நேரத்தில் இல்லாமல், out of office hours-ல் இருக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராஜா ஐயர் சொன்னார்கள். அப்படியெல்லாம் நாம் கட்டுப்படுத்த முடியாது. பயிற்சி எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும். சேர்ந்தாற்போல் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். ஒன்றை மாதத்திற்கு ஆபிசுக்குப்போய் வேலையைக் கவனிக்க முடியாமல் இருக்கும். ஏதோ மாலைப் பொழுதில் சௌகரியமாய் ஒரு மணி Drill வருவதில்லை பயிற்சி. ஒன்றை மாதத்துக்கு ஆபிசுக்குப் போகாமல் இருக்க வேண்டியிருக்கலாம். வேறு ஏற்பாடுதான் செய்து கொள்ள வேண்டும். 'Out of office hours' என்று அமைத்துக் கொள்ளுவது முடியாது.

திரு. எம். ராஜா ஐயர் : அப்பொழுது, Substitute நியமிக்க வேண்டியிருந்தால், நியமிக்கலாமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : Substitute நியமித்துக் கொள்ளலாம் தற்காலிகமாக. ஆனால் Substitute-க்குச் சம்பளம் கொடுக்கிறவர்கள் இவர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் கொடுக்கத் தயாராக இருந்தால், வைத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : பஞ்சாயத்து யூனியன் போன்ற ஸ்தாபனங்கள் அப்படிக் கொடுப்பதென்றால், அரசாங்கம் அனுமதித்தால்தானே முடியும்.

திரு. டி. பி. ஸ்ரீனிவாஸவரதன் : அப்படிச் சம்பளம் கொடுத்தால், பிற்பாடு grant-க்கு அதை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளுவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் கேட்கிற விளக்கம் எனக்குப் புரிகிறது. அதைப் பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [2nd March 1963]

வயதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் வித்வான் முத்துக் கண்ணப்பன் தெரிவித்தார்கள். ஸ்ரீ முத்துக்கண்ணப்பனுக்கு இந்தப் படையில் சேரவேண்டுமென்ற ஆவல் இருந்தால் சேரலாம். வயதுக்கு அவருக்கு Exemption வேண்டியிருந்தாலும் கொடுக்கலாம். (சிரிப்பு.) வயதைப் பொருத்த மட்டில், ரொம்பத் தகுதியுடையவர்களாக இருந்தால், அவர்கள் விஷயத்தில் வயது குறுக்கே நிற்கக்கூடாது என்று ஏற்கனவேயே விதிகளில் Exemption கொடுக்கலாமென்று இருக்கிறோம். இந்த மன்ற உறுப்பினர்களில் சிலர் அதில் சேருவார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறேன்.

1948-ம் வருஷத்திய ஊர்க்காவல் படைச் சட்டம் இந்த மசோதாவில் Repeal செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் நமக்குப் பயனில்லை. அந்தச் சட்டம் நெருக்கடி நிலையை ஒட்டி அப்போது இயற்றப்பட்டவிலை. போலீஸுக்குப் பக்கபலமாக வைத்துக்கொள்ளுவது என்ற உத்தேசத்தோடு இயற்றப்பட்டது. இப்போது நெருக்கடியை ஒட்டி, போலீஸுக்கு உதவியளிக்க இந்தப் படை part-time ஆக அமைக்கப்பட இந்தச் சட்டம் இயற்றப்படுகிறது. அதனால் தான் பழைய சட்டத்தை ரத்து செய்துவிட்டு, இந்தப் புதுச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதற்கு மேல் நான் விளக்கிக் கூற வேண்டியது ஒன்று மில்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: இந்தத் திட்டத்தை தாலுக்கா வாரியாக, எல்லா இடங்களுக்கும் பரவச் செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் நெருக்கடி எல்லா இடங்களுக்கும் பொதுவானது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: மற்றொன்று கூற விரும்புகிறேன். இப்போது ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் Village Volunteer Force கிராமத் தொண்டர் படை, அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராம மக்களுக்கு உதவி அளிப்பது, வழிகாட்டுவது, முக்கியமாக உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளுவது இவையெல்லாம்தான் கிராமத் தொண்டர் படையின் நோக்கம். நான் பல கிராமங்களில் பார்க்கிறேன். கிராமத்தில் தொண்டர்கள் இந்தப் பணியில் உற்சாகத்தோடு ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் படை எல்லா கிராமங்களிலும் உண்டு. அந்தப் படை வேறு, இந்த ஊர்க்காவல் படை வேறு. ஊர்க்காவல் படை நெருக்கடி நிலையை ஒட்டி சில வேலைகளைச் செய்யத்தான் ஏற்படுத்தப் படுகிறது. வேறு மன்றத்தில் கேட்டார்கள். மதுவிலக்குத்திட்ட அமுல் வேலையை, குற்றம் கண்டுபிடிக்கும் வேலையை இந்தப் படையிடம் கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்டார்கள். அந்த வேலைகளுக்கெல்லாம் ஏற்படுத்தப்படுவதல்ல இந்தப் படை. இது பொதுவாக, நெருக்கடியை ஒட்டி, நான் குறிப்பிட்ட சில வேலைகளைக் கவனிப்பதற்குத்தான் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. இப்போது இந்த Home Guard நகரப்புறங்களில் தான் அமைக்கப்பட விரும்புகிறது. இதை விரிவுபடுத்தும்போது, மேன்மேலும் பெரிய கிராமங்களில் அமைக்கப்படும். முதலில் நாம் உத்தேசித்தது, இவ்வளவு பெரிய ஸ்தாபனமாக அமைப்பதாக இல்லை. குறிப்

2nd March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பிட்ட நகரங்களில்தான் Home Guard ஐ அமைக்க முதலில் உத்தேசித்தோம். ஆனால் பின்னால் கொஞ்சம் விரிவுப்படுத்துவது என்று முடிவு செய்தபிறகு இருபதாயிரம் பேர் நாம் அமைத்துக் கொள்வது என்பதனால் இன்னும் பெரிய கிராமங்கள், மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள், டவுன் பஞ்சாயத்துக்களில்கூட அது வரும். ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் பஞ்சாயத்துகள் வாரியாகப் பகிர்ந்து கொடுக்கும் நோக்கமில்லை. சிலவற்றில் வைத்துக்கொண்டு பார்ப்போம். அனுபவத்தில் அவசியம் ஏற்பட்டால், மேலும் அதை விஸ்தரித்துக் கொள்ளலாம் என்ற நோக்கத்தில்தான் இது அமைக்கப்படுகிறது.

4-20
P.M.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Home Guard Bill, 1963 (L.A. Bill No. 6 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 18 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Home Guard Bill, 1963 (L.A. Bill No. 6 of 1963), as passed by the Assembly, be passed'.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Home Guard Bill, 1963 (L.A. Bill No. 6 of 1963), as passed by the Assembly, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS ADDITIONAL ASSESSMENT AND ADDITIONAL WATER-CESS BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 4 OF 1963)—cont.

MR. CHAIRMAN : Now we will take up the clause-by-clause consideration of the Madras Additional Assessment and Additional Water-cess Bill, 1963. There are no amendments to clause 2. I now put clause 2 to the vote of the House.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

'That clause 3 do stand part of the Bill'.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, I move—

'In clause 3 :

(i) in line 6, for the words 'forty-five per centum' substitute the words 'thirty per centum'.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [2nd March 1963]

(ii) after the proviso to clause 3, add the following as second proviso :

'Provided further that the landholder owning three acres and less shall not be liable for the payment of the additional assessment under the section.'

The amendments were duly seconded.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, I have given notice of two amendments to clause 3. One is about the percentage of the additional land revenue payable. The other is about the proviso exempting landowners owning three acres and less from paying the additional assessment under the clause.

முதலில் இதிலுள்ள புரவிகோவைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். இதில் மிராசதார் 3 ஏக்கர் வைத்திருந்தால் அதற்குக் குறைவாகவும் இருக்கப்பட்ட நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இந்த அதிகமான நிலவரியைப் போடாமல் இருக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கை. எல்லா மசோதாக்களிலும் பல நல்ல சீர்திருத்தங்களாக நாம் செய்துவந்துகொண்டிருக்கிறோம். நிலச்சுவான்தார்கள் 3 ஏக்கருக்குக் குறைவாக இருக்கிறவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு சலுகை இருக்கவேண்டுமென்று பல சமயங்களில் நாம் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். பல சமயங்களில் மந்திரிகள்கூட அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நியாயமானது என்றும் பேசியிருக்கிறார்கள். அதை மனதில் முக்கியமாக வைத்துக் கொண்டுதான் இதைச் சொல்கிறோம். நிலவரியை அதிகப்படுத்துவதாக இருக்கிறபடியாலும், அவர்களுக்கு அனேகமாக பல பேர்களுக்கு அதிலே கிடைக்கும்படியான வரும்படி ரொம்பக் குறைவாக இருக்கிறதாலும், அதிகமான வரியை அவர்கள் தாங்க முடியாது என்ற நிலைமை அவர்களுக்கு இருக்கிறதாலும், அவையெல்லாம் நாம் விசாரணை செய்ததில் தீர்மானமாக, இருக்கிறபடியாலும், இதைச் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து இந்தச் சீர்திருத்தத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அக்ரிகல் சுரஸ் இன்கம் டாக்ஸ் மசோதாவில்கூட 3,600 ரூபாய்க்குக் குறைவாக இருப்பவர்களுக்கு டாக்ஸ் கிடையாது என்று போட்டிருக்கிறது. அதுபோல் இது அல்ல என்று சொல்வார்கள். நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதில் அவர்கள் என்ன தீர்மானம் சொன்னார்கள் என்று கேட்டால், ஐந்து பேருள்ள குடும்பத்தில் மொத்தம் மாதம் ரூ. 300 வந்தால் ரூ. 500-க்கு குறைவாக வரும்படி வருவதாக இருந்தால், அவர்கள் கஷ்டப்படுவார்கள் என்று அந்த மசோதா காட்டியது. அவற்றை இந்த மசோதாவில் காட்ட வேண்டும். அதற்காக இது ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்கள் அதில் யோசனை செய்யும்போது, ரூ. 300 மொத்த வரும்படியாக இருந்தால், ஐந்துபேர் குடும்பத்தில் இருப்பார்கள். மாதம் அதற்குக் குறைந்தால் கஷ்டமாக இருக்குமே என்று இன்கம் டாக்ஸ் கவனித்தார்கள். அதைவிடக் குறைவாக இருக்கிறது

2nd March 1963] [திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்]

இதிலே. அதனால் நிலவரியை அவர்கள் பேரில் செலுத்தவேண்டிய தில்லை என்ற எண்ணத்தில்தான் இதை முக்கியமாக வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன் புரவிசோ விஷயத்தில்.

அடுத்தபடியாக, ஏற்கெனவே பொறுக்குக் குழுவில் குறைத்து விட்டோமே 45 சதவீதம் என்று சொல்வார்கள். முக்கியமாக இருக்கிற பெரிய பயம் என்னவென்று கேட்டால், பஞ்சாயத்து கவுன்சில் இன்னும் என்ன பண்ணுகிறார்கள் என்று கனம் சேஷாச்சாரியார் சொன்னார்கள். இவ்வளவு தூரம் போடவேண்டுமென்ற எல்லை இல்லையென்று சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே 45 நயாபைசா போடலா மென்று பிளாக் டெவலப்மெண்டில் இருந்து, இவர்கள் அதற்கு மேல் லோகல் செஸ் சர்சார்ஜ் போட ஆரம்பித்துவிட்டால், அதிகமாக ஆகிவிட்டால், பிறகு குழுவில் குறைத்திருப்பது கட்டுப் படுத்தப்படாமல் போகும். அதை மனதில் வைத்துக் கொண்டால் இன்னும் கொஞ்சம் குறைக்கலாம். நான் முழுவதும் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறவன்தான். கொஞ்சம் குறைக்கலா மென்று மரியாதையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே குறைத்திருக்கிறோமே என்று சொல்வார்கள். சர்க்காருடைய மனப்பான்மை ஒன்று உண்டு. மத்திய சர்க்காரில் ஹெவி டாக்ஸேஷன் வரப்போகிறது என்று முதலில் சொல்வார்கள். பிறகு அவ்வளவு போடவில்லை என்று சொல்லுவார்கள். அது நல்ல யோசனையே. எத்தனையோ கஷ்டம் இருந்தாலும் அதை சர்க்கார்தான் நடத்துகிறார்கள் என்ற மனப்பான்மை நமது மனிதர்களுக்கு முக்கியமாக உண்டு.

கனம் திரு. வி. ராமையா : மத்திய சர்க்காரிலிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு வந்துவிட்டிருக்கிறேன்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் : ஆமாம். இந்த இன்கம் டாக்ஸ் வரியை கூடியமட்டும் ஒழுங்காகக் கொடுப்பது தமிழ் நாட்டில் மட்டும்தான். இது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வது. முக்கியமான பெரிய பிரச்சனை யாரோ இரண்டு பேரைக்கூட விசாரித்து தண்டனை கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் இங்கு பேசுவது அவசியமில்லை. தமிழ் நாட்டைப் பற்றி தாங்கள் சொல்லியதன் பேரில் நான் அதைக் குறிப்பிடுகிறேன். கூடியமட்டும் வரியைக் குறைக்கலாமென்று பொறுக்குக் குழுவில் குறைத்தார்கள். 60 என்று போட்டார்கள். இன்னும் குறைக்கலாம் என்ற எண்ணமும் இருக்கலாம் அவர்களுக்கு. ஐந்து மடங்கு அதிகமாகப் போட்டுவிட்டு டிடக்ஷன் என்று மொத்தமாகப் போட்டுவிட்டார்கள். அதைத் தந்திரமாகச் செய்ததாக நான் சொல்லவில்லை. அரசாங்கம் ஜனங்களுடைய மனப்பான்மையை அறிந்து செயல்படவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கவேண்டும். நான் மெம்பராக அந்தக் குழுவில் இல்லை. எந்த யோசனையில் அதைச் செய்தார்கள் என்று நான் சொல்வதற்கில்லை. அது போதாது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய பட்டியலைக் காட்டமுடியும். நான் இப்போது அதற்குத் தயாராக வரவில்லை. ஒரு கணக்குப்

[திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்] [2nd March 1963]

போட்டு ஒருவர் கொடுத்தார்கள். பத்து ரூபாய் கொடுக்கிறவர்கள் இப்போது லோகல் செஸ் சர்சார்ஜ் இல்லாமல் ஏழு ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்கள். பத்தும் ஏழும் பதினேழு. இந்தப் பதினேழுக்கு இப்போது இதையும் சேர்த்தால் 60 இல்லாமல் 45 சேர்த்தால் $4\frac{1}{2}$ கூட சேர்க்கவேண்டும். $21\frac{1}{2}$ ரூபாய் சேர்க்கும் படியாக வரும். பத்து ரூபாயாக இருந்தது அது. Double Crop க்குப் போய்விட்டால், சேலம் ஜில்லாவிலே ரூ. $36\frac{1}{2}$ கொடுத்ததாக ஒரு அங்கத்தினர் கீழ் சபையில் கூறினார். இப்பொழுதே ரூ. $36\frac{1}{2}$ வரைக்கும் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதற்கு மேலே இருக்கிறது local cess charge என்பது. வட ஆற்காட்டில் இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். இந்த மாதிரியான பயம் இருக்குமே என்பதை எல்லாம் உத்தேசித்ததான், இதை இன்னும் கொஞ்சம் குறைத்தால் நல்லது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதை அநேகமாக ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்ற எண்ணமும் எனக்கு இருக்கிறது. உண்மையைத் தெரிவிக்கின்ற கடமை எனக்கு இருக்கிறது. இந்த மூன்று ஏக்கர்தாரர்களுக்கு அவசியம் விதி விலக்கு வேண்டும். அங்கே 5 ஏக்கர் என்று கேட்டார்கள். நிலச்சீர்திருத்தம் என்று சொல்லி வருகிறோம். இப்படியாக இந்த மூன்று என்ற எண்ணை ஒரு பெரிய, நல்ல எண்ணாக்கிவிட்டோம். அதையே இங்கேயும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று ஏக்கருக்காவது இந்த அதிக வரியைச் சுமத்தாமல் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இதைப் பிரேரேபிக்கிறேன். இதற்கு ஆதரவு வருகிறது. இருந்தாலும் கடைசியில் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவது போல் தான் நடக்கும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது அரசாங்கம் எதையும் சமதர்ம பாணியில் செய்து வருகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நமக்கு நன்கு தெரியும். அதனால் முக்கியமாக டிபுடி லீடர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு குறைந்த அளவு, அதாவது மூன்று ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்பதை அரசாங்கம் மறப்பதற்கு இல்லை. ஆகையினாலே இந்த ஒரு திருத்தத்தை, அவர் குறிப்பிட்டது போல், ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் திரு. வி. ராமையா : தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் சொல்லுவது உண்மையானது. அவர் பல சான்றுகளை எடுத்துச் சொல்லி, பல சட்டங்களிலே குறிப்பாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தில், அதிலும் குறிப்பாக Agricultural Income-tax சட்டத்திலும் சில நிலச்சுவான்தார்களுக்கு விதி விலக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சுட்டிக்காட்டினார். அதேபோல் இங்கேயும் கொடுத்தால் என்ன என்ற ஒரு நிலைமையை எடுத்துக்காட்டினார். ஆனால்

2nd March 1963]

[திரு. வி. ராமையா]

இப்போது இருக்கும் மசோதாவைப் பார்த்தால், இது ஒன்றும் புது அடிப்படை மசோதா இல்லை. நில வரி இப்பொழுது எப்படி, யார் யாருக்கு என்று நாம் விதித்திருக்கிறோமோ, அவர்கள் கொஞ்சம் அதிகமாக வரி கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்த மசோதா. இதிலே ஒரு விதிவிலக்கு கொடுத்தோம் என்றால், இது முன்பே இருக்கும் மசோதாவுக்கு எப்படி பொருத்தமாக இருக்கும் என் பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அதோடு இந்தப் பிரேரணை யை ஆதரிக்கவேண்டும் என்று திரு. சம்பந்தன் அவர்கள் சொன் னார்கள். சோஷலிஸ தர்மத்தை அடிப்படையாக வைத்து எல்லா காரியங்களையும் நடத்தும் இந்த அரசாங்கம் மூன்று ஏக்கர் நிலத்தைவிட்டு விடக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். அவரு டைய கேள்வியைப் பார்க்கிறபோது, கொஞ்சம் சந்தேகமாக இருக்கலாம். இதிலே மிக முக்கியமான பிரச்சனையை மறந்து விடக்கூடாது. இப்பொழுது first class source அடிப்படையில் இருக்கும் மூன்று ஏக்கரையும், fifth class source இல் இருக்கும் மூன்று ஏக்கரையும் சமம் என்று திரு. சம்பந்தன் கூறினல், அதிலே என்ன பொருத்தம் இருக்கும் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. First class source -ல் இருக் கக்கூடிய மூன்று ஏக்கர் நிலத்தை ஏறத்தாழ fifth class source நிலம்—மூன்று ஏக்கரோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் பெரிய வித்தி யாசம் இருக்கிறது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்றே ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடிப்படை மூன்று ஏக்கர் என்று சொன்னால், உயர்ந்த பட்சம் என்று குறிப் பிடுகிறபோது உயர்ந்த நிலம் மூன்று ஏக்கர், அதற்குக் கீழே இருக்கிற மூன்று ஏக்கர், எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத்தான் பொருள்படும்.

கனம் திரு. வி. ராமையா : கனம் அங்கத்தினர் இந்த நிலையை இன்னும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதுதான் தெரி கிறது. மூன்று ஏக்கர் fifth class source நிலத்திற்கும் fifth class source -ல் இருக்கிற மூன்று ஏக்கர் நிலத்திற்கும் நெருங்கிய நிலை இல்லை. Fifth class source ல் இருந்தால், ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை விவசாயம் நடக்குமா என்பதே கஷ்டம். Fifth class source -ல் இருக்கும் மூன்று ஏக்கர், அதற்கு இருக்கும் மதிப்பு, தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கும் மூன்று ஏக்கரோடு, புதுக்கோட்டை அல்லது கிழக்கு ராமநாதபுரம் கண் மாய்ப் பாசனத்தில் இருக்கும் மூன்று ஏக்கர் நிலத்தையும், தாம் பிரபாணி பாசனத்தில் இருக்கும் மூன்று ஏக்கர் நிலத்தையும் எடுத்துக்கொண்டால் இது எல்லாம் எப்படி ஒரே சமமானது? கொஞ்சம்கூட பொருத்தம் கிடையாது. இதையெல்லாம் ஒரு முறைக்குப் பல முறை பரிசீலனை செய்து பார்த்த பிறகுதான் செய்தோம். ஆகையினால் எந்த விதமான திருத்தமும் வேண் டாம். இப்பொழுது இருக்கிற நிலையை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளுவோம்.

[2nd March 1963]

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் : எந்த நிலையில் எது இருக்கிறதோ அதற்குத் தக்க வரி. அது அதற்குத் தகுந்தபடி விகிதம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் பரிசீலனை பண்ணவில்லை. ஒரு ஏக்கர் அங்கே, இரண்டு ஏக்கர் இங்கே என்று இருந்தால், அது அதற்குத் தகுந்தபடி போடவேண்டும். எல்லாம் மனப் பான்மையைப் பொறுத்து இருக்கிறது.

கனம் திரு. வி. ராமையா : மனப்பான்மை சரியாகத்தான் இருக்கிறது.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : அப்பொழுது ரெவின्यू அடங்கலில் முதல் தர பாசன் வசதி என்று இருந்தது. அதுவே இப்பொழுது ஐந்தாம் தரம், ஆறாம் தரத்திற்குக்கூட லாயக்கு இல்லை. இப்பொழுது முதல் தரமா, ஐந்தாம் தரமா என்று பார்த்துப் போடுவீர்களா என்ற சந்தேகம்.

கனம் திரு. வி. ராமையா : கனம் அங்கத்தினர் தங்கவேல் முதலியார் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட சந்தேகம் நியாயமான சந்தேகம். குறிப்பாக சமீப காலத்தில் Re-settlement, மேற்கொள்ளாததால், source, மாறி இருக்கலாம். இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற சிக்கல் அதுவேதான். Re-settlement ஏற்பட்டிருந்தால் கஷ்டம் இல்லை. Re-settlement நடந்திருந்தால், அரசாங்கத்திற்கு இந்த மசோதாவால் கிடைக்கும் வருமானத்திற்கு மேலே கிடைத்திருக்கும். இதை எல்லாம் பொறுக்குக் கமிட்டி யிலும், இது சம்பந்தப்பட்ட பலரிடமும் பேசிய பிறகுதான் இந்த மூன்று ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கருக்கு விதிவிலக்குக் கொடுத்தால் இப்பொழுது நடைமுறை சட்டத்தில் இருக்கும் நடைமுறைக்கு முரணாக இருக்கும் என்ற முடிவுக்கு வந்தது. அதோடு அல்லாமல் தண்ணீர்த் தீர்வை போடுவது acreage அடிப்படையில் கொடுத்தால் லாபம் இருக்காது. அதைவிட source அடிப்படையில், எதேனும் விதிவிலக்கு கொடுத்தால் ரொம்ப லாபமாக இருக்கும். இந்த ஐந்தாம் source -ஐ எடுத்துக் கொண்டால் வருஷத்திற்கு இரண்டு மாதம் மூன்று மாதம் தண்ணீர்தான் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்ற அடிப்படையில்தான் தீர்வை போடுகிறோம். First class source-ஐ எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு ஆறு அல்லது ஏழு மாதம் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கிற மூன்று ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர், 10 ஏக்கர் என்ற நிலைமை இல்லை. இதை எல்லாம் பரிசீலனை செய்துதான், மற்றொரு இடத்தில், இதை வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறபோது அவர்களுக்குச் சமாதானம் சொல்லி அவர்களும் ஒத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது கனம் பாலசுப்பிரமணிய அய்யருடைய மற்றொரு திருத்தம் இந்த 45 சத விகிதத்தைக் குறைத்துவிடவேண்டும் என்பது. இதற்கு அவர்கள் காரணம் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் ஆரம்பத்தில் 60 சத விகிதமாக மக்களுக்குத் தெரிவித்து,

2nd March 1963]

[திரு. வி. ராமையா]

அதற்குப் பிறகு பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போகிறபோது 45 சதவிகிதமாக ஒத்துக்கொண்டு, ஏதோ தங்களுடைய தாராளத்தை நிலை நிறுத்துவதற்காக இந்த வழியைப் பின்பற்றி இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். இது நடைமுறையில் பழக்கமாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில், சென்ற நிதிநிலை அறிக்கையின் போதே பரிசீலனை செய்திருக்கிறோம். அரசாங்கத்திற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு, 75 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வரவேண்டும். அந்த நோத்தில் திட்டச் செலவுக்காக இந்தப் பணம் வர வேண்டும் என்று கருதினோம். ஆனால் உடனே அமுல் நடத்திக்கொண்டு வர முடியவில்லை இந்த மசோதாவை. இன்னும் கொஞ்சம் பொறுத்துப் பார்க்கலாம் என்ற முறையில் ஏறத்தாழ இந்த நிதி நிலை அறிக்கை வரையிலும் காத்திருக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அதனால் அரசாங்கத்திற்குத்தான் ஏற்பட்டது கஷ்டம். இது பொறுக்குக் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றபோது, இன்றைக்கு இருக்கிற நிலையில், இப்பொழுது இருக்கும் நெருக்கடிக்குத் தகுந்தாற்போல் திட்டம் நிறைவேற்றவேண்டும் என்று வருகிறபோது, நாம் இப்பொழுது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அளவுக்குத்தான் இதிலே ஏதேனும் குறைக்க முடியும் என்ற நிலையைக் கமிட்டி ஒத்துக் கொண்டு, சட்டசபை ஒத்துக்கொண்டு, அந்த முடிவு இந்த சபையில் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நேற்றைய தினம், அடுத்த வருஷ நிதி நிலை அறிக்கை கொடுக்கிறபோது, இதை எல்லாம் மனதிலே வைத்துக்கொண்டுதான் புது வரி ஒன்றும் போடவில்லை. இதையும் குறைத்துவிட்டால் ஒன்றும் இருக்காது. ஆகவே ஆட்சேபணை இல்லாமல் கனம் அங்கத்தினர் பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்களும் மற்றவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Is the hon. Member pressing his amendment?

4-40
p.m.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I am pressing my amendment, Sir.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“In clause 3:

(i) in line 6, for the words ‘forty-five per centum’ substitute the words ‘thirty per centum’;

(ii) after the proviso to clause 3, add the following as second proviso:

‘Provided further that the landholder owning three acres and less shall not be liable for the payment of the additional assessment under the section’.”

The amendment was put and lost.

Clause 3 was put and carried.

[2nd March 1963]

Clause 4.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

“ That clause 4 do stand part of the Bill.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, I move—

“ In clause 4, line 6, for the words ‘thirty per centum’, substitute the words ‘ten per centum’.”

I do not think the Government will accept this amendment. But still I move.

SRI S. K. SAMBANDHAN : I second the amendment.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I am not pressing my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

“ That clause 5 do stand part of the Bill.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, I move—

“ In sub-clause (1) of Clause 5,

(i) in item (1) for the words ‘Seventy-five per centum’, substitute the words, ‘fifty per centum’; and

(ii) in item (ii) for the words ‘Thirty-seven and a half per centum’ substitute the words ‘twenty-five per centum’.”

75 சத விகிதம் என்று இருப்பதை 50 சத விகிதம் ஆக்க வேண்டும்; 37½ சத விகிதம் என்றிருப்பதை 25 சத விகிதம் ஆக்க வேண்டும்; நில வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய திருத்தம்.

நம்முடைய மந்திரி அவர்கள் காரணம் சொன்னார்கள். புதிதாக அணைக்கட்டுகள் கட்டி தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்காக நாங்கள் ஏற்பாடுகள் எல்லாம் செய்திருக்கிறோம். இந்த ஏற்பாடுகளி லிருந்து சில பேர் நன்மை அடைகிறவர்கள் அதிகமாக நில வரி கொடுக்கிறார்கள். வெகுநாளாக இருப்பவர்கள் தங்கள் வீதத்தைச் செலுத்தவேண்டுமென்று காரணம் சொன்னார்கள். அந்தக் காரணம் சரியானது அல்ல என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். புதிதாகத் தண்ணீர் வரி கொடுக்கும்போது, அவர்கள் எல்லாம் அதற்கு முன்னால் கொடுத்திருப்பது wet assessment இல்லை; dry assessment தான் கொடுத்திருப்பார்கள். சில இடங்களில் குறைவாகக் கொடுத்திருப்பார்கள். இப்போது கூட்டி அதிகமாகப் போட்டிருக்கிறீர்களோ, என்னவோ. அதை

2nd March 1963] [திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்]

அதிகமாகப் போட்டிருந்தால், அடுத்து இதைச் சொல்லலாம். புதிதாகத் தண்ணீர் கிடைத்தவர்கள் வரி கொடுக்கிறார்கள்; வெகு நாளாக இருப்பவர்கள் தங்கள் வீதத்தை அதற்குச் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்காக அவர்கள் பேரில் போடுவது சரியல்ல. பிரித்துக்கொள்ளுகிற மனப் பான்மையை இதில் கொண்டு வரக்கூடாது. புதிதாக ஒருவன், ஏழையாக இருப்பவன், திடீரென்று பணம் சம்பாதித்து விடுவான். வெகு நாளாக எண்ணப்போல இருப்பவன் அப்படியே இருப்பான். அதிகமாகச் சம்பாதித்தவனைப் பார்த்து, நீ பிரித்துக் கொடு என்றால் சரியாக இருக்காது. இது தேர் வடம் மாதிரி அல்ல, நீயும் கொஞ்சம் இழு என்று சொல்ல.

இன்னொன்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் பல கோடி ரூபாய் செலவு பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம்; அதை ஈடு கட்டுவதற்காகப் போடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பல் சௌகரியமான ஏற்பாடுகள் Irrigation Cess Act -ல் யோசனை பண்ணிப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏதாவது அதிகமாகத் தண்ணீர் வசதி வந்தால், அவர்களுக்கு மட்டும் தண்ணீர் வரி போடலாம்; பாக்கிக்குப் போடக் கூடாது என்றிருக்கிறது. வெகு நாளாக Revenue Authorities காண்பித்திருக்கும்படியான தண்ணீர் வாங்கும்படியான இடம் எங்கே இருக்கிறதோ, அந்த இடத்தில் repair செய்ய வேண்டியது உங்களுடைய கடமை; அதற்காகப் பணம் செலவழித்தேன், கொடுங்கள் என்று சொல்லக் கூடாது. அங்கே Accustomed source of supply -யிலிருந்து வந்து கொண்டிருப்பதால், நீங்கள் வரிபோடுவதற்கு அதிகாரமில்லை. நீங்கள் என்ன சொல்லலாம், நாங்கள் புதிதாக வாய்க்கால் வெட்டியிருக்கிறோம், அதிகத் தண்ணீர் வருகிறது என்று சொல்லலாம். அங்கே ஜலம் வருகிற இடத்தில், ஜலம் வரச் செய்தோம் என்று சொல்லக் கூடாது. அது உங்களுடைய கடமை. அதைக் காரணமாகச் சொல்லுவது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கூடுதல் வரி 75 சதவிகிதம் என்று போட்டிருப்பது அதிகம். பஞ்சாயத்துகளிலிருந்து தண்ணீர் வந்தால் அதற்கும் வரி உண்டு. அதற்கும் கொடுத்து, இன்னும் 2, 3 இடத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வந்தால் அதற்கும் வரி உண்டு. ஆகையால் 75 சதவிகிதம் என்று போட வேண்டாம்; இன்னும் கொஞ்சம் குறைத்துப் போட்டால் நன்றாக இருக்கும். மூன்று, நான்கு, ஐந்து ரகம் போட்டிருப்பதால், ரகத்துக்குத் தகுந்தாற்போல் 75 சதவிகிதத்திலிருந்து 50 சதவிகிதமாகக் குறைத்து, 37½ சத விகிதத்திலிருந்து 25 சத விகிதமாகக் குறைத்துப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. க. அன்பழகன்: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, தரப் பட்டுள்ள இந்தத் திருத்தத்தின் அவசியத்தைக் குறித்து இரண்டொரு கருத்துக்கள் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கூடுதல் நில

[திரு. க. அன்பழகன்] [2nd March 1963]

வரியை விதிக்கின்ற இந்த முறையால், நிரந்தரமாகத் தண்ணீர் கிடைக்கப்பெறுகின்ற அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு இந்த வரி விதித்ததை அதிகப்படுத்துவதால், எந்த விதமான துன்பமும் இருக்காது என்று அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். முன்னர் மூன்று ஏக்கரா அளவுக்கு உள்ள நிலத்துக்குக் கூடுதல் வரியால் பாதகம் ஏற்படக் கூடாது என்பதை நாங்கள் தெரிவித்தபோது, அதற்கு இசைய மறுத்த அமைச்சர் அவர்களே மனமார ஒருண்மையை ஒப்புக்கொண்டார்கள், சட்ட மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய கருத்தைத்தான் அமைச்சரவர்கள் சொல்லுவார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

மூன்றாவது, நான்காவது, ஐந்தாவது source களிலிருந்து நீர்ப்பிரிவுகளிலிருந்து நீர் கிடைக்கிற பகுதியில் ஆண்டுக்கு இரண்டு, மூன்று மாதம்தான் தண்ணீர் கிடைக்கிறது என்ற நிலைமை இருப்பதால், சில நேரத்தில் ஒரு ஆண்டு முழுதுங்கூட தண்ணீர் கிடைக்காத நிலைமை இருப்பதால், அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் கூடுதல் வரியினின்று விதிவிலக்கு அளிக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன் என்று தெரிவித்தார்கள். இங்கே தரப்பட்டிருக்கிற திருத்தம் எதற்குத் தரப்பட்ட திருத்தம் என்றால் இந்தச் சட்டத்தில் காணப்படும் இந்தப் பகுதிக்கே

(i) Land under first or second class source of irrigation.	Seventy-five per centum of the water cess.
(ii) Land under third, fourth or fifth class source of irrigation.	Thirty-seven and a half per centum of the water cess.

முதல் பகுதிக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற கூடுதல் வரி 75 சதவிகிதமாக இருப்பது 50 சதவிகிதமாகக் குறைக்கப்படவேண்டுமென்பதாகும்.

இரண்டாவது திருத்தம். நிலங்களில் நீர் பெறும் வகையால் மூன்று, நான்கு, ஐந்து என்னும் பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பிரிவுகளில் வருகின்ற நிலங்களுக்கு 37½ சதவிகிதம் வரி கூடுதல் செய்வதிலிருந்து 25 சதவிகிதம் மட்டும் உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்பதாகும். இந்தத் திருத்தத் தீர்மானத்தை அமைச்சர் அவர்கள் முழு அளவில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும், குறித்த காலத்தில் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்தக் கருத்தின்படி 3, 4, 5 நீர்ப்பிரிவுகளில் நீர் கிடைக்கின்ற கால அளவினால் 3-வது நிலப்பிரிவில் 37½ சதவிகிதம் வரி கூடுதல் தாங்கும் என்று மந்திரி கருதினாலும், 4-வது பிரிவில் 37½ சதவிகிதம் வரி கூடுதலைத் தாங்காது என்பதையும், ஐந்தாவது நீர்ப்பிரிவில் வருகிற நிலங்கள் இந்த வரி உயர்வைச் சிறிதும் தாங்காது என்பதையும் எண்ணிப் பார்த்து, 37½-யை மொத்தம் 25 சதவிகிதமாக ஆகாவிட்டாலும், நான்காவது பிரிவுக்கும் 25 சதவிகிதமாகவும் ஐந்தாவது பிரிவுக்கு எந்த வரி கூடுதலும் இல்லை என்ற கருத்தையும் தங்களுடைய திருத்தமாக ஏற்றுக்கொண்டால், அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுக்குப் பின் முரண்பட்டார்

2nd March 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

என்னும் குறை ஏற்படாதவாறு இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதி நான் இந்தத் திருத்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வி. ராமையா : தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்துப் பேசக்கூடிய முறையில், நான் இதற்கு முன்பு ஒரு திருத்தத்திற்குப் பதில் சொல்லும்போது நான் உபயோகித்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி என்னை அதில் கட்டுப்படுத்திவிடலாம் என்ற நினைப்பில் பேசினார். என்னுடைய கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், இருக்கக்கூடிய நிலையைப் பொருத்தவரையில், நான் சொல்லியதைத் திரும்பச் சொல்லுவதில் நான் எந்த விதமான சங்கடத்தையும் தெரிவிக்கவில்லை. மூன்றாவது, நான்காவது சோர்ஸ்களில் எடுக்கும் போது ஏக்கர் அடிப்படையில் பார்ப்பதைவிட சோர்ஸ் அடிப்படையில் பார்ப்பதுதான் உசிதம் என்பதைத் திரும்பவும் நான் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். நீர் சோர்ஸ்களைப் பார்க்கும் போது இன்றைக்குள்ள நிலையில்கூட இந்த விதி விலக்கு தேவையில்லை என்ற கருத்தை 11-வது கிளாஸ்க்குப் பதில் சொல்லும் முறையில் சொல்ல நினைத்தேன். இந்தப் பிரச்சனை இப்போதே வந்துவிட்டதால் அதைக் குறித்துப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சோர்ஸ்களைப் பார்க்கும்போது ஐந்து அல்லது நான்கை எடுத்துக்கொண்டால், அனேகமாக மாகாணத்தில் வருஷாவருஷம் வரி வஜா இருக்கிற நிலையில்தான் இருக்கும். வரி கொடுப்பது பொதுவாக பூரணமான வேளாண்மை வருகிறபோதுதான் ஏற்படுகிறது. அப்போதுதான் கொடுக்கிறார்கள். மற்ற வருஷங்களில் ரெமிஷன் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிழக்கு ராமநாதபுரம், மதுரை ஜில்லாவில் ஒரு பகுதி, புதுக்கோட்டை, தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு பகுதியில் பார்த்தால், வரி வசூல் செய்வதில் அக்கரை காட்டுவதைவிட அங்கு எப்படி ரெமிஷன் கொடுப்பது என்பதை ஆராய்ச்சி செய்வதுதான் முக்கியமாக இருக்கிறது. ஆனால் அந்த விவசாயிகளைப் பார்க்கும்போது அவர்களைப் போல உணர்ச்சியுள்ளவர்கள் வேறு எங்கும் இல்லை என்று நான் தைரியமாகச் சொல்லமுடியும். எந்த வருஷமாவது மழை பெய்துவிட்டால், அந்த வருஷம் எந்தவிதமான கூச்சலும் இருக்காது அவர்களிடமிருந்து. அரசாங்கத்திற்கு தங்கள் கடமையைச் செய்ய அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் இப்போது போய்ப் பார்த்தால், வரி வஜா என்ற பேச்சே இருக்காது. இப்போது மழை பெய்துவிட்டது. ஐந்தாவது சோர்ஸில் இருக்கிறவர்கள்கூட நல்ல விளைச்சல் கண்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக வரி வஜாவைக் கொஞ்சம் தாராளமாகவே 3, 4, 5 பிரிவுக்கும் கொடுக்கிறார்கள். எங்கெங்கு விவசாயம் பாதிக்கப்படுகின்றதோ அங்கு அதைக் கொடுக்கிறார்கள். கடைசி நிலையில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் கஷ்டம். இதுவரையில் அரசாங்கத்தின் கொள்கைப்படி, தாராளமாக வரி வஜா கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. வரி வஜா ஆகிவிட்டால், எந்தவிதமான கஷ்டமும் கிடையாது. நான் அந்த கிளாசுக்குச் சொல்ல நினைத்தது எல்லாம் வரி வஜா கொடுக்கக்கூடியதில் இதுவரையில் இருந்த அடிப்படையில்

[திரு. வி. ராமையா]

[2nd March 1963]

விவசாயிகள் விஷயத்தில் சிக்கல்கள் இருந்தாலும், நிரந்தரமாக அதைப் போக்குவதற்கு எக்சிகியூட்டிங் ஆர்டர் பிரகாரம் கலெக்டர்களைச் சந்தித்துப் பேசி, போர்டு மெம்பர்களைச் சந்தித்துப் பேசி இவர்களுக்கு அதிக சிரமம் ஏற்படாமல் செய்ய நினைத்திருக்கிறேன். மழை எங்கே இல்லாமல் போய்விட்டாலும், இன்றுள்ள நிலைமையில் கிராம அதிகாரியிடமிருந்து அறிக்கை வரவேண்டும். நான்கு அணு மகசூல், இரண்டு அணு மகசூல் என்று இதைப் பார்க்கும்போது இதில் சங்கடம் அதிகம் உண்டு. இதற்குப் பரிசாரம் செய்யவேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் இது சம்பந்தமான அதிகாரிகளை வைத்துப் பேசி விவசாயிகள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படாமல் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமோ அதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறேன். நான்காவது, ஐந்தாவது சோர்சுகளில் விளைவு நன்றாக இருக்கும்போதே விலக்கவேண்டுமென்று கேட்டால் சரியாக இருக்காது. விளைவு இருக்கிற வருஷத்தில் வரியைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். முதல் இரண்டு சோர்சில் இருக்கிறவர்கள் முணுமுணுக்கிறார்கள். நான்காவது, ஐந்தாவது சோர்சில் இருக்கிறவர்கள் இந்த வருஷமாவது வரி கொடுக்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதே என்று நினைப்பார்கள். அது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அடிஷனல் லெனியை மட்டும் நீக்கிவிட்டால் அவர்கள் பிரச்னை தீராது. வரி வஜா கொடுப்பதைவிட அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் நிரந்தரமாக வழி கண்டு பிடித்துவிட்டால் அவர்களுக்கு லாபம். அதைத்தான் நான் ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறேன். அதைப்பற்றி பேச என்னைப்போன்ற வரண்ட பிரதேசத்திலிருந்து வரக்கூடியவர்களுக்குத்தான் தெரியும். கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் அவர்கள் 4, 5 சோர்சுகள் இந்த லெனியிலிருந்து விடுபடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சொல்வதில் லாபமில்லை. நல்லதைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யத் தயாராக இருக்கிறது. அவர்களுடைய துன்பம் நீக்கப்படவும் வேறு வழிகளில் அவர்களுக்குப் பலன் ஏற்படவும் வரி செய்வதாகச் சொல்லிக் கொண்டு இதன்மூலம் மட்டும் அவர்களுக்குப் பெரிய லாபம் வராது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தை வலியுறுத்தவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ In sub-clause (1) of Clause 5,

(i) in item (i), for the words ‘ Seventy-five per centum *substitute* the words, ‘ fifty per centum ’; and

(ii) in item (ii), for the words ‘ Thirty-seven and a half per centum ’, *substitute* the words ‘ twenty-five per centum ’.”

The amendment was put and lost.

Clause 5 was put and carried.

Clauses 6 to 10 were put and carried.

2nd March 1963]

Clause 11.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

“ That clause 11 do stand part of the Bill.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, I move—

“ In sub-clause (1) of clause 11, omit the following words :—

“ by such amount which bears to the total additional assessment or the additional water-cess the same proportion as the amount of land revenue or water-cess remitted in respect of such land bears to the total amount of land revenue or water-cess in respect of such land ”.

பதிரோவது கிளாஸ் வரி வஜா கொடுப்பதைப் பற்றியுள்ளது. வரி வஜா கொடுக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதைக் கூறுகிறது இந்த கிளாஸ்.

‘ Where on account of total or partial failure of crops, the land revenue or the water-cess has been remitted in respect of any land

சாதாரண வரியைக் கொடுக்கவே முடியவில்லையே, அதற்குப் பிறகு எப்படிப்போனால் என்ன? தலைக்கு மேல் வெள்ளம் போய் விட்டது பிறகு என்ன? ‘Proportion’ என்று போட்டிருக்கிறதே. அது பிரயோஜனம் இல்லை. அதைத் தள்ளிவிட வேண்டியது தான். இருக்கிற வரியைக் கொடுக்க முடியவில்லை. அதிலேயே குறைக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறான். டோல் ரெமிஷன் வேண்டுமென்று கொடுத்தவனுக்கு அடிஷனலாகக் கொடுத்தால் என்ன செய்வான்? போய்விட்டு வா, நல்லது என்று சொல்வதைவிட அதில் போய் விவகாரம் செய்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. வெள்ளத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறான். இன்னும் ஒரு அடி போகட்டும் என்று பார்க்கக்கூடாது. அவர்கள் சொல்லியது போல வரி வஜா கொடுப்பேன் என்று சொல்வதே ரொம்ப தெம்பு. இல்லையென்றால் அவர்கள் சாப்பிடாமலே கஷ்டப்படுவார்கள். அவர்கள் சொல்வது ரொம்ப உண்மை. இப்போது புரவிசோ என்பது வேண்டியதில்லை. அதில் லாபம் ஒன்றுமில்லை. சீர்திருத்தம் பண்ணக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள் அதைப்பற்றி அவசியமில்லை.

SRI S. K. SAMBANDHAN : I second the amendment, Sir.

கனம் திரு. வி. ராமையா : தலைவர் அவர்களே, இதற்கு வேண்டிய பதிலை இதற்கு முன்பு வந்த திருத்தத்தின்போதே சொல்லியிருக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் இந்த ரெமிஷன் கொடுக்கும்போது, டோடல் ரெமிஷன் கேட்கும்போது, இதற்கு ஏன் இடம் என்று கேட்டார்கள். டோட்டல் ரெமிஷன் (வரி வஜா) செய்துவிட்டால் இதற்கு இடமே இல்லை. ஆகையால் இதற்குப் பிறகு ரெமிஷன் கொடுக்கிற போதே சில நிலங்களில் சேதம் பரிபூரணமாக ஏற்பட்டு இருக்க

5-00
p.m

[திரு. வி. ராமையா]

[2nd March 1963]

காது. ஓரளவுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கும். இது போன்று சேதம் ஏற்பட்டிருக்கும்போது அதற்குத் தகுந்த புரபோர்ஷ் என்ட்டாக வரி வஜா கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைக் குறிப்பாக 4, 5 சோர்க்களிலிருந்து பார்த்தால், அனேகமாக பரிபூரண வரிவஜாவாகத்தான் இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட ஒரு நிலைக்குக் குறைவாக வஜா ஏற்படுகிறபோது, பரிபூரணமாக வரி வஜா கொடுத்து விடுகிறார்கள். சாதாரணமாக 4-வது, 5-வது Source -ல் பார்த்தால் பரிபூரணமாக வரி வஜா என்றுதான் இருக்கும். அவர்களுக்கு அதிகமாகக் கஷ்டம் இருக்க முடியாது. அங்கே மாகூல் அதிகமாகக் கிடைக்கிறபோது, வரி கொடுக்கத் தயங்க வில்லை. அப்பொழுது அவர்கள் இந்த அதிக வரியைக் கொடுக்கத் தயங்கப் போவதில்லை. ஆகையினால் இப்பொழுது நடைமுறையில் இருக்கும் விதிகளில் ஏதேனும் புதிதாகத் திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்றால், நாங்கள் பரிசீலனை செய்யத் தயாராக இருப்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் : 10 ரூபாய் வரி போட்டு ஏழு ரூபாய் வஜா செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இதுவே கொடுக்க முடியாமலும் இருக்கிறது. அதிக வரியில் proportion எதற்காக? 10-லிருந்து ஏழுக்கு குறைந்துவிட வேண்டியது என்று எதற்காக?

கனம் திரு. வி. ராமையா : பத்தில் ஏழைத் தள்ளி விட்டால் மூன்றுதான். இதிலே வரும் விவசாயிகளுக்குப் பரிபூரண வஜா இருக்க முடியாது. 10-லிருந்து ஏழு அல்லது மூன்று அல்லது ஐந்து என்று நிர்ணயம் செய்து, அதைச் சரியாகச் செய்தால் போதும் என்பது தான் விவசாயிகள் பிரச்சனை. அதைத் தான் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று இந்த சபைக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று நாங்களும் முடிவு செய்திருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படவேண்டும் என்றால், இந்த வரி வஜா செய்யும் முறையில் மறு பரிசீலனை செய்து நல்ல முடிவுக்கு வந்தால்தான், அவர்களுக்கு லாபமாக இருக்கும். ஆகையினால் இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ In sub-clause (1) of clause 11, omit the following words :

‘ by such amount which bears to the total additional assessment or the additional water-cess the same proportion as the amount of land revenue or water-cess remitted in respect of such land bears to the total amount of land revenue or water-cess in respect of such land ’ ”.

The amendment was put and lost.

Clause 11 was put and carried.

Clauses 12 to 20 were put and carried.

2nd March 1963]

Clause 21.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

“ That clause 21 do stand part of the Bill.”

The hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar has given notice of an amendment. It is a negative amendment and is not in order. But, if he wants to speak on the clause, he can do so.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் : நம்முடைய அபிப்பிராயத்தில் இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. அதாவது இப்பொழுது இருக்கிற சட்டம், Irrigation Cess Act, 1865-ம் வருஷத்தில் அமுலுக்கு வந்தது. அதிலே ஒன்றும் மாறுதல் இல்லை.

“ No water-cess shall be leviable under this Act in respect of water supplied or used for the irrigation of land held under ryotwari settlement” முதலிலே செக்ஷன் ஆரம்பத்திலே, “ it shall be lawful for the State Government before the end of the revenue year succeeding that in which the irrigation takes place to levy at pleasure a separate fee for such water (hereinafter referred to as the water-cess); and the State Government may prescribe the rules under which, and the rates at which, such water-cess shall be levied, and alter or amend the same from time to time ” என்று இருக்கிறது. இந்த செக்ஷன் பிரகாரம், “levy at pleasure a fee for such water, separate and at such rate as the State Government may prescribe,” என்று இருக்கிறது. இது 1865-ம் வருஷத்திய சட்டத்தில் இருந்தது. இந்தச் சட்ட ஆரம்பத்தில் என்ன சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்றால், “Whereas, in several districts of the Madras Presidency, large expenditure out of Government funds has been, and is still being, incurred in the construction and improvement of works of irrigation and drainage to the great advantage of the country and of properties and tenants of land; and whereas it is right and proper that a fit return should in all cases alike, be made to Government on account of the increased profits derivable from lands irrigated by such works;” இதில் லாபம் பல பேர் அடைந்திருக்கிறார்கள். அதிக வரும்படி வருகிறது. இந்தத் தண்ணீருக்கு வரி போடலாம் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு “It shall be lawful for the State Government”; இது நியாயமாக இருக்கும் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். “A separate fee for such water”— ஒரு தனியான கட்டணத்தைக் கேட்பது என்று போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் கட்டணத்திற்குச் சில மாறுபாடுகள் உண்டு. ஜமீன்தார்களோடு அல்லது இனாம்தார்களோடு ஒப்பந்தம் இருந்தால், அந்த ஒப்பந்தப்படி வரி செலுத்தக்கூடாது என்று இருந்தால், அதை வாங்கக்

[திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்] [2nd March 1963]

கூடாது. “Provided that where a zamindar or inamdar or any other description of landholder not holding under ryotwari settlement is by virtue of engagements with the Government entitled to irrigation free of separate charge, no water-cess under this Act shall be imposed for water supplied to the extent of this right and no more.” ஜமீன்தார் அவர்களுக்கும் இனாம்தார் அவர்களுக்கும் உள்ள ஒரு சலுகை. ஒப்பந்தம் ஏற்கனவே இருக்கிறதாலே இந்தச் சலுகை “.....no water-cess shall be leviable under this Act in respect of water supplied or used for the irrigation of land held under ryotwari settlement which is classified and assessed as wet, unless the land be irrigated, whether voluntarily or involuntarily and whether wholly or in part—

(i) from any source hereinbefore mentioned, not being a source which has been assigned by the Revenue authorities or adjudged by a competent Civil Court as the source of irrigation of such land; or . . .”

Wet- ஆகக் Classify பண்ணி, நஞ்சை தீர்வை போடுவது என்று தீர்மானம் பண்ணி இருந்தால், அப்பொழுது அவர்களுக்குக் கிடையாது. இதிலே ஒரு சின்ன மாறுதல், “.....unless the land be irrigated; whether voluntarily or involuntarily and whether wholly or in part—

From any source hereinbefore mentioned, not being a source which has been assigned by the Revenue authorities or adjudged by a competent Civil Court.....”

வெகுநாளாக இதிலிருந்துதான் உற்பத்தி ஆகிறது என்று தீர்மானமாகி இருந்தாலும் சரி, கோர்ட்டில் நகவல் வந்து தீர்மானம் பண்ணி இருந்தாலும் சரி, அந்த இடத்திலிருந்து எடுக்கும் பலனுக்கு வரி கிடையாது.

திரு. கே. ராஜாராம் : Wet-க்கு மாத்திரம்தான்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் : நான் என்ன சட்டத்திற்கு மாறாகப் பேசுகிறேன்? Wet -க்கு மாத்திரம்தான். அதிலே ஒரு ஷரத்து. அதைத்தான் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். “For the avoidance of doubt it is hereby declared that water-cess leviable under this Act is not a tax on land but is a fee for the water supplied or used for the irrigation of land.” இது 1945-ம் வருஷத்திய சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. ஏன் சேர்க்கப்பட்டது என்பதற்கு, அவர்களே காரணம் சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் காரணத்தையும் கவனிக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு ஒன்று, இரண்டு தீர்ப்புகள் வந்தன. இந்தத் தீர்ப்பு சம்பந்தமாகவே அது வந்திருக்கிறது.

Statement of Objects and Reasons-ல் கிரிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள், “that is to say, water-cess was being levied in all cases which are not covered by the first proviso to section 1 of the Act.

2nd March 1963] [திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்]

In a recent case, the Madras High Court has held that the water-cess under the Act is levied on land which is irrigated and it is, therefore, a form of land tax, and that consequently the cess is not leviable in the case of lands held free of all land tax. The Government consider it necessary to amend the Act so as to make it clear that the water cess levied under the Act is not a tax on land but is a fee levied for the water supplied or used for the irrigation of land."

இதைத் தீர்மானம் பண்ணித்தான் நாங்கள் போடுகின்றோம் என்று அந்தச் சட்டத்தின் முகவுரையில் சொல்லிவிட்டார்கள். இப்போது இந்த இரண்டு மூன்று தீர்ப்புக்கள் சொன்னார்களே, இவையெல்லாம் ஜமீன்தார் விஷயமாகவும் இனாம்தார்கள் விஷயமாகவும் வந்தன. அதில் அவர்களுக்கு ஒப்பந்தப் பிரகாரம் தண்ணீர் வரி இல்லாமல் இருக்கலாம் என்பதற்கு ஏற்பட்டது. 1942-ல் போட்ட தீர்ப்பை பற்றிச் சொன்னார்களே, அதில் கர்னாடிக் நவாப் காலத்தில் ஒரு ஒப்பந்தம் இருந்தது. அவன் போய் விட்டான் இப்போது. அந்த ஒப்பந்தப் பிரகாரம் அவர்களுக்கு என்ன இருந்தது என்றால் நிலத்தை "free of quit-rent assessment or other land-tax" அனுபவிக்கலாம் என்று இருந்தது. இப்படி இருக்கும்போது திருச்சியில் பாதிரிமார்கள் நிலத்தை வாங்கினார்கள். அதற்கு முன்னால் கவர்ன்மென்டாரிடம் ஒரு சர்ட்டிபிகேட் அந்த மாதிரி வேண்டும் என்று கேட்டு அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். உங்களுக்கு "quit-rent assessment or other land-tax" கிடையாது என்று சொன்னார்கள். இப்போது அதற்குள் வருகிறதா என்ற கேள்வி வந்தது. அப்போது நமது ஹைகோர்ட் இது ஒரு Tax தான் (வரி தான்), ஆகையால் அவர்களுக்கு வஜா உண்டு என்று அடித்துத் தள்ளி விட்டார்கள். Land-tax (நிலவரி) என்ற அர்த்தம் இருந்தது என்று அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். அந்தக் காலத்தில் இருந்த பிரிவினாவுக்கிடம் ஸ்தாபனத்தில் அவர்கள் என்ன தீர்மானம் பண்ணினார்கள் என்பதை ஆதாரமாகக் கொடுத்தார்கள். அந்த ஆதாரம் உருளான் வழக்கு என்று வழங்கப்பட்டிருந்தது. (காருக்குறிச்சி என்று சொல்லுவதுபோல) பழக்கத்தில் உருளான் வழக்கு என்று கூறப்பட்டது. அந்த கந்துக்கூறி (Kandukkuri Bala Surya Prasad vs. Secretary of State for India) என்ற தீர்ப்பில் பர்மனென்ட் செட்டில்மென்ட் பிரகாரம் அவர்களுக்கு நிலவரி வஜா உண்டு, அசெஸ்மென்ட் வஜா உண்டு என்று இருந்தது. அந்த சமயத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது, கொடுக்கமாட்டோம் என்று சண்டை போட்டார்கள். கீழ்க்கோர்ட்டில் போடலாம் என்றார்கள். அப்புறம் சப்ரீம் கோர்ட்டில் கூடாது என்றார்கள், பிரிவினாவுக்கிடம் ஸ்தாபனத்தில் லார்ட் பார்க்கர் வாடிங்டன், என்ன சந்தேகப்பட்டார்கள் என்றால், நீங்கள் சொன்னது உண்மைதான். இது உண்மையான வரிமாதிரித் தெரிகிறது. ஆகையால் ஜமீன்தார் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்ற காரணத்தைக்கொண்டு போட்டார்கள். இந்த இரண்டும் வந்ததால் நமது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு ரூபகம் வந்தது. இது ஆபத்து என்று நினைத்தார்கள். வரி என்ற

[திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்] [2nd March 1963]

சொல்லை விட்டுவிட்டார்கள். ஜலம் கொடுப்பதற்கான கட்டணம் தான் என்றார்கள். 1945-ல் 1942-ம் வழக்கை அனுசரித்து எழுதியிருக்கும்படியான சட்டத்தில், அவர்கள் சொன்னது சரியல்ல. 'For the avoidance of doubt' என்றார்கள்.

'For the avoidance of doubt' 'may mean' for the avoidance of wrong interpretation."

சட்டத்தில் கௌரவமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக, 'நீங்கள் இதைப்பற்றி சந்தேகப்படவேண்டாம்'

'For the avoidance of doubt it is hereby declared that water-cess leviable under this Act is not a tax on land but is a fee for the water supplied or used for the irrigation of land' என்றார்கள். இரண்டாவது பிரிவில் 'for the water supplied or used' என்று போட்டார்கள். இப்போது இதை மாற்ற உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். Cess in the nature of land-tax என்று அந்தத் தீர்ப்பை வைத்துப் போடலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். அப்போது போட்டவர்கள் ஒழுங்காகப் பார்த்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்ப்பை மாற்றக் கூடாது என்று சொல்லுகிறேன். வரி என்றால் என்ன, கட்டணம் என்றால் என்ன என்பது விசாரித்தபிறகு ஏற்பட்டு விட்டது. அதிலும் முக்கியமாக அறநிலைய பாதுகாப்பு விஷயத்தில் அவர்கள் கட்டணம் போட்டார்கள். அவர்களுடைய வருமானத்திற்குத் தகுந்தபடி ஐந்து சதவீதம் என்று போட்டார்கள். அந்தமாதிரிப் போட்டால் அது வரிமாதிரித் தோன்றுகிறது. கட்டணமில்லை, வரி என்றால் மத்திய சர்க்கார் போடவேண்டும் உங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று வாதாடினார்கள் மடாதிபதிகள். அப்போது ஜஸ்டிஸ் முக்கர்ஜி அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் முக்கிய அடிப்பிராயம் என்ன வென்றால் குவிட்டுரோ கோ (Quid pro-quo) என்று போட்டார்கள். என்ன உபகாரம் செய்திருக்கிறார்களோ அதை அனுபவிப்பதற்காகப் போடுவதுதான் கட்டணம், அது வரி அல்ல என்றார். இந்த சட்டசபையில் சட்டத்தில் அந்தமாதிரி நாங்கள் செய்திருக்கிறோம் என்று இருக்கவேண்டும். அந்த மாதிரிச் சொல்லாது போனால், ஒரு சமயம் வரி என்று சொல்லிவிடலாம். அதற்காகத் தான் ரொம்ப ஒழுங்காகப் போட்டார்கள். 'For the water supplied or use' for the irrigation of land. கவர்ன்மென்ட் கொடுத்தாலும் சரி, அவர்களே எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, இரண்டு காரணமாகக் கட்டணம் கொடுக்கவேண்டியது அவசியம் என்று 45-வது செக்ஷன் பிரகாரம் செய்தார்கள். அதோடு மாத்திரமல்ல, அடியில் கோடு போட்டிருக்கிறார்கள். பிறகு 1948-ம் வருஷத்தில் இது என்னைக்கும் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு சட்டம் மூலமாக இதைப் போட்டார்கள். Permanently re-enacted என்று நோட்ஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். "This was permanently re-enacted by Section 2 of, and the First Schedule to, the Madras Re-enacting (No. II) Act, 1948 (Madras Act VIII of 1948). என்று

2nd March 1963] [திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்]

போட்டிருக்கிறார்கள். இதுவரையில் அந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. அந்த முறையில் இருப்பதால் எதற்கு இப்போது வாதாடவேண்டும் என்றார் மந்திரி. அது அப்படியல்ல. கட்டணம் என்றால் வரம்பு இல்லாது போட முடியாது. வரி என்றால் வரம்பு இல்லாமல் போடலாம், தேசத்தின் அவசியத்திற்காக என்று போடலாம். கட்டணம் என்பது அப்படி முடியாது. கணக்குப் போட்டு இவ்வளவு செலவழித்திருக்கிறோம், எல்லோரும் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தி முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று காண்பித்து அதற்குத் தகுந்தாற்போல் வைக்கவேண்டும். அப்படித்தான் செய்திருக்கிறோம் என்கிறார்கள். அதைப் பற்றிச் சண்டையில்லை. இன்றைக்குப் போடுவதில் தப்பு என்று சொல்லவில்லை. ஏற்கனவே இருந்ததை அவசியமாக மாற்ற வேண்டிய காரணமில்லை. அப்படியே இருப்பது நல்லது. வரி என்பதை மாற்றி cess in the nature of land-tax என்று போட்டு விட்டார்கள். அது போடவேண்டிய அவசியமில்லை. ஒவ்வொரு வருக்கும் என்று போடாமல் எல்லோருக்கும் மொத்தமாகப் போட்டிருக்கிறோம். முதல் சோர்ஸ், இரண்டாவது சோர்ஸ், மூன்றாவது சோர்ஸ் என்று மாற்றியிருக்கிறோம் என்று சொல்லலாம். அப்படிச் சொல்வதில் தப்பில்லை. ஆனால் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் போடலாம் என்றால், எல்லையில்லாமல் போய்விடும். சட்டத்தை திருப்பிமாற்ற அவசியமிருப்பதாக எனக்கு நம்பிக்கை இருந்தால் தவிர, ஒத்துக்கொள்ளமாட்டேன்.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் தான் போடுவார்கள்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் : லைசென்ஸ் கட்டணம் இருக்கிறது. அது எவ்வளவு காலம் வேண்டுமானாலும் போடலாம். ஆனால் இதில் முக்கியமாக இருக்கிற பிரச்சனை என்னவென்று கேட்டால், எவ்வளவு செலவு பண்ணினாலும் அதனால் மக்கள் லாபம் அடைந்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்துத்தான் தீர்மானம் செய்ய வேண்டுமென்று வரும். டாக்ஸ் என்றால் அளவு அதற்கு இல்லை. இப்போது பெட்ரோல் 12 ரூபாயாகிவிட்டது. என்ன என்று கேட்டால் உத்தரவு போட்டாய்விட்டது என்று சொல்கிறான். என்ன செய்வது? கொடுத்தால்தான் பெறலாம். இல்லாவிட்டால் கவுன்சிலுக்குப் போக முடியாது. அமென்ட்மென்ட் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறான். ஒன்றுக்கே 12 ரூபாய் என்று சொல்லவில்லை. நான் போட்டதைச் சொன்னேன். அறுபத்தி ஏழு நயா பைசாவிலிருந்து 80 ஆகிவிட்டது. பதிமூன்று நயா பைசா அதிகப்படுத்தியிருக்கிறான். அவர்கள் போட்டது 10, இவன் கேட்டது 13. அவன் நாலு அடி. இவன் தனியாக ஒரு அடி. பதிமூன்று லிட்டர் போட்டுவிட்டு 12 ரூபாயை கீழே வை என்கிறான். நேற்றுதான் வரி என்று சொன்னார். இன்றைக்கு ஏறிவிட்டது. அதுதான் சட்டத்தின் மகிமை.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : அட்வான்ஸ் கால்குலேஷன் என்று இருக்கிறது.

[2nd March 1963]

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் : காரணம் இருக்கலாம். அனுபவிக்கிற கஷ்டம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறேன். சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து விட்டால் என்ன வேண்டுமென்றாலும் செய்யலாம். கேள்வி முறை இல்லை. அப்படித்தான் பண்ணுவார்கள் என்று நான் சொல்வதாக நினைக்கக்கூடாது. சாவதானமாக மந்திரி பேசினார்களே, அதைக் கேட்டுக்கொண்டுதானே நாம் இருந்தோம். இருக்கிறோம். அவர்களும் அலட்சியமாக நீங்கள் எது வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள், நாங்கள் கேட்கமாட்டோம் என்று சொல்வதும் இல்லை. அந்த நிலைமை இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் வரவில்லை. வேறு எங்கெங்கோ ஏதேதோ செய்வதாகப் பார்க்கிறோம். இங்கு அப்படியில்லை. 1945-ம் வருஷச் சட்டப் படி மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. தகுந்த காரணங்கள் இருக்கின்றன. அதற்குத்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தேன். 1940-ம் வருஷத்தில் பார்க்கர் எழுதினார். 'நீங்கள் நினைத்ததைப் போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறீர்களே' என்று ஜாமீன்தார்களுக்கு அனுசூலமாக எழுதினார். இப்போது நீங்கள் ஜனங்களுக்குப் போடக்கூடாது என்று நான் சொல்கிறேன். அதற்கும் இதற்கும் ரொம்ப வேற்றுமை இருக்கிறது. அதற்குத்தான் 1945-ம் வருஷத்தில் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். 1948-ல் அது இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். மாற்றுவதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஏற்கனவே ஒரு சட்டம் இருந்தது. 1945-ல் வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். இப்போது வேண்டுமென்று சொல்கிறோம் என்றால் அதற்குப் பதில் சொல்லமுடியாது. ஏற்கனவே இருந்ததை மாற்றவேண்டாமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I will meet the two points raised by the distinguished Deputy Leader of the Opposition. Firstly, he said that there was no necessity to amend the Irrigation Cess Act. The need to amend that Act arises in this way. The Supreme Court has laid down what are the two ingredients of a 'fee' as distinguished from 'tax'. If we strictly apply those two ingredients, it is a matter for doubt—I do not say that it is conclusively decided—whether the proposed levy which has been accepted by this House will come within the definition of 'fee' or not. The Supreme Court has laid down the two elements for determining a 'fee'. I shall now read out from page 492 of the Supreme Court Journal, Volume XVII (1954)—

"Thus two elements are essential in order that a payment may be regarded as a fee. In the first place, it must be levied in consideration of certain services which the individuals accepted either willingly or unwillingly and in the second place, the amount collected must be earmarked to meet the expenses of rendering these services"

Sir, it is not possible to earmark this additional assessment for any particular purpose. Therefore, if we leave the section in the Irrigation Cess Act as it is and adopt and pass this Act, then it is liable

2nd March 1963] [Sri R. Venkataraman]

to be challenged in a Court that the new enactment, namely, the Madras Additional Assessment and Additional Water-Cess Act, 1963, is not valid. I do not say that the contention will be accepted, but it is liable to be challenged. Therefore, we have got to amend the Irrigation Cess Act and, therefore, the amendment has been proposed in the Bill.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் : அந்தத் தீர்ப்பில் நன்றாகப் பார்த்தால் அவர்கள் இரண்டுதான் முக்கியமாகச் சொல்லவில்லை. பொதுவாக இந்த ஒரு பிரிவு பிரயோஜனமாகப் பண்ணுகிறோம் என்று இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் பைனலாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மாத்திரம் நான் வாசிக்கிறேன்.

'If, as we hold, a fee is regarded as a sort of return or consideration for services rendered, it is absolutely necessary that the levy of fees should, on the face of the legislative provision, be co-related to the expenses incurred by Government in rendering the services'.

(Supreme Court Journal; Volume XVII, 1954, page 359).

76-வது மதராஸ் ஆட்க் பற்றிப்பேசும்போது இதை நான் வற்புறுத்தவில்லை. டாக்ஸ், ஃபீ என்பதை வற்புறுத்தவில்லை. லெஜிஸ்லேட்டிவ் புரொவிஷனில் இது இருக்கவேண்டும். அதன்படி கவனிக்கப்படவேண்டும். டாக்ஸ் என்று திடீரென்று போடுகிறார்களே, அப்படி இருக்கக்கூடாது என்பது என் தீர்மானம். டாக்ஸ் என்று போட்டால், அவர்கள்தான் பண்ணவேண்டும். ஃபீ என்று போட்டால், நாம் செய்யலாம் என்று இருந்தது. அதற்குத்தான் இந்தப் பேச்சு வந்தது.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, my point is this. Several tests have been laid down for the purpose of determining whether a charge is a fee or a tax. Among the tests they laid down, the first two have been enunciated. In coming to the conclusion in respect of that they decided that it is not necessary whether it is in the Consolidated Fund or kept separately or anything of that kind. All that I put before the House is that it is a matter for doubt and that it is liable to be challenged in a court that the present additional assessment will not come within the definition of fee and, therefore, is illegal. That is the legal position and that is why we are amending the Act.

Now, Sir, I come to the justification for the amendment. Even in the ryotwari settlement, there is no rule that the settlement cannot be increased. All that it says is that during the period of the settlement, there should be no special charge for the water supplied. At the end of every thirty years when resettlement takes place, all these factors will be taken into consideration and then a higher land revenue is determined and assessed. In that case, one can take into consideration the services rendered, the quantity of water supplied, the taram of the land, and the price at which the produce is sold. After taking into consideration all these factors.

[Sri R. Venkataraman] [2nd March 1963]

a higher land revenue is assessed. Actually, the Privy Council in this case compared the ryotwari and zamindari settlement and they said this : (M.L.J. Vol. XXXIII, 1917—Page 161).

“ It has, however, long been the practice on Government estates to make periodical settlements with the ryots whereby the Government's share in the produce is commuted for a fixed annual payment, in assessing which the wet lands are separately classified. The annual payment is incapable of increase during the period for which the settlement is made. It is paid (*inter alia*) for the Ryot's right to water for irrigating his mamul wet lands and would be increased if a new cess were imposed for the supply. ”

5-30
P.m.

In the period during which this settlement lasts, we cannot increase either the water rate or the land revenue. But once resettlement takes place, we are entitled to raise it. Since we are not making a resettlement, we say that the water-cess must be increased commensurate with the general conditions under which water is supplied to other people and who take water from other sources. If a person installs a pumpset and gets water, he pays Rs. 20 to Rs. 30 for the water per acre. If another person gets water from a new source of irrigation, he pays as much as Rs. 22.50 nP. per acre in respect of the water width he gets.

I say it would be inequitable where there is no resettlement that the person who is accustomed to taking water from an old source should still continue to get it at the old rate. It is really inequitable to say that the man who is drawing water from an old source must pay the old rate merely because the Government have decided not to have a resettlement. If there is a resettlement, there would be an increase. Instead of having a resettlement, we are having an increase through the increase in the water cess commensurate with what the average farmer or the cultivator pays for his use or supply of water from other sources. That is the justification for this clause. As regards the legal position, since it is a matter of doubt, whether it is the old clause in the Irrigation Cess Act that should remain or it should be changed, we thought it should be made clear and in doing so we are reverting to the position before the Amendment was passed.

Clause 21 was put and carried.

Schedules I and II were put and carried.

Clause 1 and the preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move :

“ That the Madras Additional Assessment and Additional Water Cess Bill, 1963 (L.A. Bill No. 4 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

2nd March 1963]

MR. CHAIRMAN : The question is :

“That the Madras Additional Assessment and Additional Water Cess Bill, 1963 (L.A. Bill No. 4 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m., on Monday the 4th March 1963.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

* 119. Notification issued with G.O.P. No. 139, Revenue, dated 9th January 1963, regarding issue of rules under section 5 (2), 7 (c) and 7 (d) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948.

* 120. Notification issued with G.O.P. No. 4786, Revenue, dated 31st December 1962, regarding amendments to the rules 3 and 4 of the rules framed under section 67 read with sections 41, 50, 54-A and 54-B of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948.

† 121. A short review of the activities of the Madras State Electricity Board during the first half of 1962-63.

* Laid on the table of the House on 28th February 1963.

† Kept in the Library for perusal by Members.

[2nd March 1963]

APPENDIX I.

[2nd March 1963]

[Vide answer to starred question No. 19 on page 153.]

- (a) Yes.
- (b) Copy of the circular is appended.
- (c) There has been no deviation.
- (d) Does not arise.

APPENDIX.

Memorandum No. 25779/E2-60, dated 6th October 1960.

Circular No. 28 of 1960.

From the Transport Commissioner, Chepauk, Madras, addressed to all Regional Transport Authorities.

[SUBJECT.—*Motor vehicles—stage carriages—Opening of new routes and variation of existing routes—Further instructions—Issued. Reference—This office Circular No. 25/56 (Memorandum No. 27323/E4/56, dated 5th July 1956).*]

In the reference cited, the Regional Transport Officers were instructed to discourage, as far as possible, applications for variations of existing routes if the distance covered by the variation is appreciable—say ordinarily exceeding 5 to 10 miles. Several cases were noticed in which variations involving extension were being allowed piecemeal at frequent intervals thereby circumventing the above instructions. In order to obviate this and with a view to discourage frequent variations, it is considered that there should be a time limit set between one variation and another.

2. The Regional Transport Authorities are, therefore, informed that frequent variation of permits shall be avoided and that the interval between one variation and another in respect of the route covered by a permit shall not be less than 3 years except where the combined length of the extensions involved in the variations does not exceed 10 to 12 miles.

APPENDIX II.

[Vide item IV (1) on page 160.]

(L. A. Bill No. 6 of 1963 as passed by the Assembly)

A Bill to provide for the constitution of a Home Guard in the State of Madras.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Home Guard Act, 1963.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall come into force at once.

2nd March 1963]

2. Definitions.—In this Act, unless the context otherwise requires—

(a) "member of the Home Guard" means a person who is appointed as such under section 4;

(b) "Government" means the State Government.

3. Constitution and control of Home Guard.—(1) The Government may constitute a volunteer body called the Home Guard, every member of which shall exercise such powers, discharge such duties and perform such functions, in relation to the maintenance of services essential to the life of the community, the protection of persons, the security of property and the preservation of public order, as may be assigned to him by the provisions of this Act and the rules made thereunder.

(2) Without prejudice to the generality of the provisions of sub-section (1), the Government may make rules requiring every member of the Home Guard to—

(a) serve in aid of the police force and generally to help in the maintenance of the security of the State;

(b) help the public during any emergency including flood, fire or epidemic;

(c) render nursing and first-aid; and

(d) facilitate the maintenance of transport services and the control of traffic and crowds.

(3) Subject to the overall control of the Inspector-General of Police, the Home Guard shall function under the control of the Commissioner of Police in the City of Madras and the Superintendent of Police in a district.

4. Appointment of members of Home Guard.—(1) Subject to the provisions of this Act and the rules made thereunder, any person willing to serve as a member of the Home Guard and possessing such qualifications as may be prescribed may be appointed a member of the Home Guard in such manner and by such authority as may be prescribed.

(2) Every member of the Home Guard shall receive on his appointment a certificate in the prescribed form, under the seal of the Commissioner of Police in the City of Madras and the Superintendent of Police in a district, by virtue of which the member aforesaid shall be vested with the powers, functions and privileges of a member of the Home Guard.

(3) Every member of the Home Guard shall receive such training during such hours and for such period as may be prescribed including training in—

(a) police duties like control of traffic and crowds;

(b) rescue operations, first-aid and firefighting;

(c) map reading, fieldcraft, wireless operation and use of firearms.

[2nd March 1963]

5. *Period of service and discharge.*—(1) A member of the Home Guard shall be required to serve the Government for such period as may be prescribed but any such member may be discharged from the Home Guard at any time by such authority on such grounds and subject to such conditions as may be prescribed :

Provided that it shall not be necessary for such authority to disclose the ground of discharge if such authority considers such disclosure to be against the public interest.

(2) The order of discharge under sub-section (1) shall be final.

6. *Calling out of Home Guard.*—The Commissioner of Police in the City of Madras and the Superintendent of Police in a district may by order at any time call out the prescribed manner any member of the Home Guard for training or for exercising the powers, discharging the duties and performing the functions assigned to the Home Guard by the provisions of this Act and the rules made thereunder.

7. *Powers, privileges and protection of Home Guard.*—(1) A member of the Home Guard when called out by an order under section 6 shall have the same powers, privileges and protection as an officer of the Police appointed under the Madras City Police Act, 1888 (Madras Act III of 1888), or the Madras District Police Act, 1859 (Central Act XXIV of 1859), as the case may be.

(2) No prosecution shall be instituted against a member of the Home Guard in respect of anything done or purporting to be done by him in the exercise of his powers, or the discharge of his duties, or the performance of his functions as such member except with the previous sanction of the Commissioner of Police in the City of Madras and of the Superintendent of Police in a district.

8. *Control by officers of police force.*—A member of the Home Guard, when called out by an order under section 6 in aid of the police force, shall be under the control of officers of the police force in such manner and to such extent as may be prescribed.

9. *Reinstatement in civil employ of persons called out under section 6.*—(1) It shall be the duty of every employer by whom a person called out by an order under section 6 is employed to grant him such leave as may be necessary and to reinstate him in his employment on the termination of the period during which he has been so called out in an occupation and under conditions not less favourable to him than those which would have been applicable to him had he not been so called out :

Provided that if the employer refuses to reinstate such person or denies his liability to reinstate such person, or if for any reason the reinstatement of such person is represented by the employer

2nd March 1963]

to be impracticable, either party may refer the matter to the prescribed authority and that authority shall, after considering all matters which may be put before it and after making such further inquiry into the matter as may be prescribed, pass an order—

(a) exempting the employer from the provisions of this section, or

(b) requiring him to re-employ such person on such terms as that authority thinks suitable, or

(c) requiring him to pay to such person by way of compensation for failure or inability to re-employ, a sum not exceeding an amount equal to six months' remuneration at the rate at which his last remuneration was payable to him by the employer.

(2) If any employer fails to obey the order of any such authority as is referred to in the proviso to sub-section (1), he shall be punishable with fine which may extend to one thousand rupees, and the court by which an employer is convicted under this section shall order him (if he has not already been so required by the said authority) to pay to the person whom he has failed to re-employ a sum equal to six months' remuneration at the rate at which his last remuneration was payable to him by the employer, and any amount so required to be paid either by the said authority or by the court shall be recoverable as if it were a fine imposed by such court.

(3) In any proceeding under this section it shall be a defence for an employer to prove that the person formerly employed did not apply to the employer for reinstatement within a period of two months from the termination of the period during which he was called out by an order under section 6.

(4) The duty imposed by sub-section (1) upon an employer to grant leave to such person as is referred to in that sub-section or to reinstate him in his employment shall attach to an employer who, before such person is actually called out by an order under section 6 terminates his employment in such circumstances as to indicate an intention to evade the duty imposed by that sub-section, and such intention shall be presumed until the contrary is proved if the termination takes place after the issue of an order relating to that person under section 6.

10. *Preservation of certain rights of persons called out under section 6.*—When any person called out by an order under section 6 has any rights under any provident fund or superannuation fund or other scheme for the benefit of employees maintained in connection with the employment he relinquishes, he shall continue during the period for which he has been so called out and if he is reinstated, until such reinstatement under the provisions of this Act, to have in respect of such fund or scheme such rights as may be prescribed.

[2nd March 1968]

11. Pay and allowances.—(1) Every member of the Home Guard shall, during the period of training or service in the Home Guard, receive from the Government such allowances as may be prescribed.

(2) Where any such member was in any employment immediately before he is called out for training or service by an order under section 6, the employer shall be liable to pay him the pay and allowances as if such member had not been so called out.

(3) If any employer refuses or fails to pay any such member the pay and allowances as provided in sub-section (2), such pay and allowances may, on application by the member to the prescribed authority, be recovered from the employer in such manner as may be prescribed.

12. Surrender of arms, uniforms, etc.—(1) Every person who for any reason ceases to be a member of the Home Guard shall within ten days of so ceasing deliver up his certificate of appointment, arms, accoutrements, clothing and other articles supplied to him as a member of Home Guard to the Commissioner of Police in the City of Madras and the Superintendent of Police in a district or to such person and at such place as such Commissioner or Superintendent may specify.

(2) The officer or person receiving under sub-section (1) any certificate of appointment, arms, accoutrements, clothing and other articles shall give a receipt for the same to the person delivering such certificate, arms, accoutrements, clothing and articles.

(3) Any Magistrate and, for special reasons recorded in writing, any police officer not below the rank of a Deputy Commissioner of Police or Assistant or Deputy Superintendent of Police may issue a warrant to search for and seize wherever they may be found the certificate, arms, accoutrements, clothing or other articles not delivered up in accordance with the provisions of sub-section (1). Every warrant so issued shall be executed in accordance with the provisions of the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898), by a police officer or if the Magistrate or the police officer issuing the warrant so directs, by any other person.

(4) Nothing in this section shall be deemed to apply to any article which under the orders of the Commissioner of Police in the City of Madras or the Superintendent of Police in a district has become the property of the person to whom it was supplied in accordance with the rules made under this Act.

13. Suspension or removal.—(1) The Commissioner of Police in the City of Madras and the Superintendent of Police in a district may by order in writing suspend or remove from the Home Guard any member of the Home Guard under his control,—

(a) who on being called out by an order under section 6 without reasonable cause neglects or refuses—

(i) to obey such order, or

2nd March 1963]

(ii) to exercise the powers, discharge the duties and perform the functions as a member of the Home Guard, or

(iii) to obey any lawful order or direction given to him for the exercise of the powers, discharge of the duties and performance of the functions as member of Home Guard, or

(b) who is guilty of any breach of discipline or of any misconduct.

(2) No order under sub-section (1) shall be passed unless the member of the Home Guard affected by such order is given an opportunity to be heard in his defence.

(3) The suspension or removal of a member of the Home Guard under this section shall be in addition to any penalty to which such member may be liable under any other law for the time being in force.

14. *Appeals.*—(1) An appeal against any order of suspension or removal passed under section 13 shall lie to the Inspector-General of Police, Madras, within thirty days of the date of receipt of such order by the person concerned.

(2) The decision of the Inspector-General of Police in the appeal shall be final.

15. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules to carry out all or any of the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to generality of the foregoing power, such rules may provide for or regulate the following matters, namely :—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(b) the organization, qualification, appointment, discipline, training, arms, accoutrements and clothing, conditions of service, powers, duties and functions of the Home Guard;

(c) the exercise by any police officer or any officer of the Home Guard of the powers conferred by section 6 on the Commissioner of Police in the City of Madras, or the Superintendent of Police concerned in a district;

(d) the exercise of control by officers of the Police over the Home Guard when acting in aid of the police force;

(e) the exercise by a member of the Home Guard of any of the powers exercisable under sub-section (1) of section 7;

(f) the constitution of the authority for the purpose of section 9 and the manner in which such authority may conduct any inquiry under this Act.

(3) All rules made under this Act shall be published in the *Fort. St. George Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

[2nd March 1963]

(4) Every rule made under this Act shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule.

16. *Member of the Home Guard to be public servant.*—A member of the Home Guard acting under this Act shall be deemed to be a public servant within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

17. *Removal of disqualification.*—(1) A member of the Home Guard shall not be disqualified for being chosen as, or for being, a member of the Legislative Assembly or of the Legislative Council by reason only of the fact that he is a member of the Home Guard.

(2) Notwithstanding anything to the contrary contained in any other law for the time being in force, a member of the Home Guard shall not be disqualified for being chosen as, or for being, a member of any local authority by reason only of the fact that he is a member of the Home Guard.

18. *Repeals.*—The Madras Home Guards Act, 1948 (Madras Act I of 1948) and the Madras Home Guard Ordinance, 1963 (Madras Ordinance 2 of 1963), are hereby repealed.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS